

Michal Šanda
Blues 1890-1940

*Robert Boyer, život a legenda v zaprášeném světle archivních dokumentů uložených pod signaturou 82219 C
v krabici od bot v depozitáři Noxubee County Library, 103 East King St., Macon*

Michal Šanda
Blues 1890-1940

*Robert Boyer, život a legenda v zaprášeném světle archivních dokumentů
uložených pod signaturou 82219 C v krabici od bot
v depozitáři Noxubee County Library, 103 East King St., Macon*

Nakladatelství Petrov, Brno 2000

© Michal Šanda, 2000
Photography © <http://memory.loc.gov>
© Petrov, 2000

ISBN 80-7227-067-2

Ivanu Wernischovi

Předmluva

V srpnu 1995 byl v Noxubeeské okresní knihovně v Maconu ve státě Mississippi brigádnicí Madelaine Winkelhofferovou, vyslanou pro Usnesení Kongresu USA o sadařství z roku 1812 do depozitáře ve sklepení domu na 103 East King St, na klíce dveří spatřen obrovitý exemplář brouka roháče z čeledi Lucanidae. Na pomoc přivolaného emeritního učitele anglické literatury Ulycese Fitzgeralda však zaujala jiná pozoruhodnost, a sice krabice od bot nadepsaná Boyer a označená štítkem se signaturou 82219 C. V katalogu tato signatura nebyla zaznamenána. Při prozkoumání jejího obsahu objevil různorodou směs dokumentů sestávající z parkovacího lístku z automatu datovaného 15. 7. 1927 z Maconu v Georgii, osmnácti skleněných negativů kabinetních fotografií žen se začernalými skvrnami způsobenými stárnutím použitého materiálu a odloučením stříbra z emulze a pěti pozitivů pohlednicového formátu. Na snímku Bartheny T. či F. je v pravém dolním rohu slepotiskovou matricí vyražena značka ateliéru Parker & Roullier, Baton Rouge.

Brouk roháč zatím zmizel v regále za šanony.

Balancuje na vratkých štaflích Fitzgerald pod vrstvou prachu, kterou nedopatřením z víka oklepl do vnitřku krabice, dále našel falzifikát rodného listu znějící na jméno September Wofford a štos z rubové strany inkoustovou tužkou popsaných účtenek. Na základě jakých indicií knihovník Thomas Nelson, působící zde v letech 1920-1954, dospěl k závěru, že se jedná o pozůstalost Roberta Boyera, není jasné ani s odstupem téměř půlstoletí, kdy knihovna tuto akvizici získala. Dvačet textů z účtenek bylo zařazeno mezi profily muzikantů k dokreslení dobové atmosféry. Bohužel mnohé z nich se nedochovaly v úplnosti. V Harcování s Tyusem je kvůli přelomení papíru nečitelná pátá řádka. Některá slova jsou rozpitá nebo je tuha dlouhodobým nošením po kapsách setřena. To je případ textů Na stole růže a winchestrovku, Chasidskýho svatýho caddika, Nakrm Croxe a Smith. V textu Před půlnocí v zatuchlém hotelu čpícím odérem z ponožek vypadl přetržením účtenky segment od brilantinou po vsunul klíč. Rozsah poškozené části (cca tři řádky) lze se značnou přesností odhadnout ze součtu zaplacených drinků na lícové straně. V básni Buran s podříznutým kůzlem v podpaží byl z názvu vypuštěn podtitul Friday Afternoon. V Když jsme za skomírajícího halasení polnic přitáhli jak Leeovy šiky od Gettysburgu je písmo kvůli prohlubující se opilosti pisatele v závěru nečitelné. Ani při grafologické expertize se tyto samoznaky rozluštit nepodařilo. Chybějící fragmenty byly doplněny podle povahy kontextu. Rovněž uspořádání textů do podoby veršů bylo učiněno až dodatečně editorem.

Archie Johnson

se narodil 12. 7. 1904 v Bridgtonu v okrese Kinchafoonee v Georgii jedenáctileté Louise Johnsonové. Z pochopitelných důvodů proto chybí v bridgtonské matrice o narození záznam. Než matka dosáhla zletilosti, vyrůstal v rodině matčiny tety Megan Bagwellové v přístavku v zadním traktu domu na 302 Bell View Street. Dnes se zde nalézají Johnsonovo muzeum. Vystavené relikvie však nemají s jeho osobou mnoho společného. Kromě zapalovače a pistole Johnson nevlastnil žádný majetek. Replikou je rovněž budova muzea. Původní dům byl stržen při asanaci roku 1935. Vrozenými fyzickými dispozicemi podpořenými dřinou si Johnson brzy získal respekt sahající daleko za hranice ghetta. Jak patřilo odedávna k tradicím této čtvrti vyděděnců, od raného dětství musel přispívat do rodinného rozpočtu. Začínal čištěním bot, od roku 1912 byl zaměstnán v bauxitových dolech. Kolem roku 1918 začíná podnikat na vlastní pěst. Doslova. Jednou z pěti svěřenek, jimž poskytoval ochranu, se stává i jeho matka Louisa.

26. 10. 1923 se v baru Sunshine zapletl do žárlivé šarvátky mezi matkou a prostitutkou Rosou Millerovou. Potušená plivanci, vytáhla Rosa břitvu a pořezala Louisu v obličej. Přesto se Louise podařilo tasit chib ukrytý pod podvazkem. Ve snaze je od sebe odtrhnout se Johnson na Louisin nůž sám nabodl. Než z ordinace na Waycross Square dorazil doktor Harris Habersham, s prořatou aortou vykrvácel na hliněnou podlahu Sunshine.

Johnsonova oficiální diskografie uvádí sedm titulů. Avšak nejméně dvacet dalších písní, lišících se v převážné většině jak texty, tak po stránce hudební, je roztroušeno v katalogích gramofonových firem pod shodným názvem Archie Johnson's Blues.

Muggsy Bogues

(vl. jm. Roy Lee Pickens)

je typickým představitelem původního venkovského blues. Pocházel z kraje bavlníkových plantáží lemujících deltu Mississippi. Na plantážích v okolí rodného Shelby pracoval až do čtyřiceti dvou let. Roku 1924 se přihlásil na výzvu B. J. Granta, vyhledávajícího v terénu nové talenty pro Bluebird. Grant s Pickensem pořídil pět zkušebních nahrávek, jež odeslal do New Yorku. V listopadu přišla z ústředí pozvánka do studií. Umělecké jméno Muggsy Bogues vymyslel pro Pickense Grant cestou ve vlaku, inspirován reklamní cedulí na nádraží v Camden. Po návratu do Shelby na Boguese čekal agent konkurenční Esmony John Long. Ačkoliv měl Bogues podepsanou smlouvu s Bluebird, natočil pro Esmonu tucet písní. Když se to rozezlený Grant dozvěděl, předal celou záležitost soudu. Bogues však za svého druhého pobytu v New Yorku kromě Esmony, jíž se rovněž smluvně zavázal, nahrál další desku pro Black Swan a osm písní pro Relotrone. Tuto zapeklitou záležitost řešili právníci ještě v době, kdy už Esmona i Relotrone dávno zanikly.

Roku 1928 se Bogues oženil s o dvacet let mladší dívkou Orabell McCleodovou. Po svatbě a narození dcery se pouze výjimečně uvolil zahrát při rodinných příležitostech.

Zemřel 10. 2. 1942 v Shelby.

Blind Scrogg

(vl. jm. Elmore Scroggins)

Narodil se 20. 7. 1898 v Bonhamu v Texasu. Oba jeho rodiče zahynuli roku 1910 při největším železničním neštěstí v historii Southern Pacific Railroad. Při výměně lokomotiv na nádraží v Caddo uprostřed Kiamachských hor dvacet vagónů naložených dobyt看em vyrazilo brzdne klíny na kolejnici a dalo se do pohybu. Po sedmi mílích se osamocené vagóny řítící se samospádem srazily s protijedoucím osobním expresem. Podle zachránců, kteří k nehodě přišli první, neslo se sténání poraněných a bučení splašeného dobytka soutěskami až daleko do údolí. Ještě týden po nehodě zaměstnanci železnice dohledávali v kopcích kolem trati zaběhnutá zmrzačená zvířata a dobýjeli je. Z cestujících katastrofu nepřežil nikdo.

Po úmrtí rodičů Scrogginse i jeho pět sourozenců adoptoval strýc Iby Worth. Jelikož byl Scroggins od narození slepý, pro práci v zemědělství byl prakticky nepoužitelný. Proto jej dal strýc roku 1911 zapsat do internátní školy pro slabozraké v Abilene. Zde se vyučil kartáčníkem a seznámil se se základy Braillova písma. Více než řemeslo jej však začala zajímat muzika.

Od roku 1913 se příštích třicet let bude s kytarou potulovat po širokém i vzdáleném okolí rodného Bonhamu, ohraničeném pětiúhelníkem měst Vadito, Mora, Rush Springs, Daigenfield a Evant, v nichž se usadili jeho sourozenci.

Zemřel 12. 3. 1934 v Rush Springs.

Diskografie:

CBS 1964, BG-827 Rare Blues

Mississippi Ben

(vl. jm. Benjamin Owsin Respert)

se narodil v Baton Rouge v Louisianě roku 1901 jako poslední ze čtyř dětí Murraye a Josephiny Respertových. Záhy nato se mezi rodiči začaly projevovat neshody, které vyvrcholily otcovým odchodem do Greensburgu. Po dvou letech vzájemného odloučení si matka našla nového partnera, kornetistu Charlieho Phelse. Od něho Ben dostal hudební základy. Mezi mnoha dalšími matčinými partnery byl i Phelsův rival Hinder Holcomb. Ráno Holcomb s károu taženou mezkem rozvážel poštovní balíky. Po polední siestě zašel na drink a poptat se do pizzerie k Serenovi. Ačkoliv byl Salvatore Serena pouhým kuchařem, tahal za nitky většiny podniků a muzikantům zajišťoval rita na večer. V šestnácti dostal Ben první angažmá na parníku Othello. Po měsíci dennodenního čtrnácti až dvacetihodinového hraní se vyčerpaný vrátil domů s Holcombem rozvážet poštu.

V následující sezóně přijal nabídku bratří Wardových, vlastnícih zábavní loď Bonaparte. Roku 1919 získal místo druhého kornetisty v Duke's Brass Bandu vystupujícím na parníku Eleanora Grey. V Duke's Brass Bandu strávil celkem osm let. Na závěr sezóny 1926 kapitán Eleanory Grey muzikantům na poslední zastávce v Braithwaite doplatil zálohy stržené z honoráře. Ben s kolegy vyrazil do města. Na kohoutích zápasech však prosázel veškeré peníze. V nastalé bitce s majitelem z vítězivšího kohouta mu kdosi kladivem roztříštil čelist. Po neúspěšných pokusech hrát na kornet se zubní protézou zlomený a vyhaslý zpíval na bulvárech Baton Rouge za doprovodu flašinetu teskná blues o zlatých časech na Mississippi.

Morgan Sumner

(vl. jm. Morgan McNabb)

Roku 1902 bylo na nádražní lavičce v Sumneru v Tennessee nalezeno železničářem Ligisem McNabbem asi dvouleté batole. Ten jej předal do péče bratrance **Morgana McNabba** a jeho ženy Elvy. Na kytaru a foukací harmoniku se Morgan naučil od bratra Wilsona. S ním a ostatními sedmi sourozenci vypomáhal otci na farmě a muzicíroval v rodinné kapele. Kolem roku 1916 začíná vystupovat v triu s bratrem Johnem a otcem na tancovačkách. V Sevier jeho neučesaný syrový projev zaujal majitele gramofonové firmy Run **Williama Shakespeara**. Pět nahrávek pořízených v květnu 1926 (aby se odlišil od otce, zvolil si pseudonym Sumner) od Runu odkoupila Decca. V září po žních Sumner spolu s dalším bratrem **Calebem McNabbem** a hráčem na valchu Washboard Bobem odjíždějí do Chicaga. Uspěl však pouze on, čímž si znepřátelil Washboard Boba, jenž se cítil být jím a Shakespearem podveden.

Ke konci 20. let upadl v zapomnění. Svou roli v tom určitě sehrály i Washboardem šířené pomluvy. Několikrát byl odsouzen za drobné delikty, naposled roku 1934 za pití alkoholu na veřejnosti. Tehdy u něho vězeňský lékař zjistil pokročilé stadium syfilis s progresivně postupující paralýzou.

22. prosince 1937 spáchal sebevraždu spolknutím žiletky.

Roku 1990 bylo Decca Records vydáno reprezentativní 2 CD zahrnující všech třicet devět titulů jeho diskografie, s bookletem uspořádaným Calebovým vnukem Cawthonem Ochmigem. Kromě dokumentárních fotografií obsahuje i faksimile úmrtního listu a rentgenový snímek Sumnerova žiletkou zdevastovaného žaludku.

*BURAN S PODŘÍZNUTYM KŮZLETEM V PODPAŽÍ
NOHU PŘES NOHU UMAŠTĚNEJ KLOBOUK NARAŽENEJ NA KOLENI
POCHRÚPUJE NA SOKLU VÝKLADU HERRMANNOVA ŘEZNICTVÍ.
KREJČÍ SI PŘED KVELB VYNES UŠÁK. ZREZIVĚLÁ CEDULE
ZAVĚŠENÁ NA ŘETĚZU NAD VÝKUPNOU BAVLNY
SKŘÍPE V POLEDNÍM VÁNKU.*

*čokl Raga Dunbara se uvelebil na verandě vetešnictví.
v houpacím křesle dřímajícimu Redgraveovi
dohořel doutník a podpálil mu knír.*

probudí se

*právě ve chvíli kdy přes náměstí cupitá
dívka s natáčkama ve vlasech.*

kovářskej učeň zjizvenej od neštovic

hrající s chlapama ve stínu pod jilmem domino

se vymrští

a zahvízdá.

Rag Dunbar na jeho trojku

přiloží trojku se šestkou.

tak tomuhle v Crane říkaj že v Cuthbertu to žije.

Reverend Barnabas Gaynor

Reverend Barnabas Gaynor byl především svérázná osobnost. Jak se jmenoval doopravdy, není známo. V Cutbertu (Georgia), kde na sklonku života pobýval, se traduje, že pocházel z Cumberlandské vysočiny. Ke křesťanství údajně konvertoval na přelomu století, ovšem reverendem se podle všeho prohlásil sám. Jeho oblíbenou kazatelnu bylo nároží Ashbury a Huntington St před Westbrookovým pekařstvím. I reverendova hra na kytaru byla více než svérázná. Do ozvučné desky s potrhanými strunami bušil tím, co bylo zrovna po ruce. Jakmile se sešel hlouček posluchačů, přestal hrát a na přítomné dštil blesky apokalypsy.

Éra zvukových záznamů jej zastihla v příliš pokročilém věku. Navíc tehdejší nahrávací přístroje byly značně primitivní. Hudebníci byli nuceni zpívat skloněni nad plechovým trychtýřem, u jehož hrdla byl umístěn hrot, který se vibrací vzduchu rozechvíval a záchvěvy přenášel na voskový váleček. Zachytit něco z neopakovatelné atmosféry Gaynorových produkcí se pokusil roku 1922 Andrew Griffin. Když měl ale Gaynor promluvit do onoho trychtýře, poděsil se a ze studia utekl, nekřesťansky sakruje.

Stride Jack

(vl. jm. Moses Myrick Jackson)

se narodil 10. 7. 1893 v Longview na severovýchodě Texasu v rodině spekulanta s nemovitostmi Cornelia Jacksona. Mnohem větší vliv než rodina však na něho měla chůva Gretel Maschkowa. Denně byl nucen cvičit na klavír a pod jejím dohledem pilovat etudy. Veřejně vystoupil poprvé ve dvanácti letech na školní besídce s Chopinovým Koncer-tem b-moll. Když coby dospívající mladík uslyšel ragtimového pianistu, otevřely se mu nové hudební obzory.

1915-1917 působí ve Vernonu a krátce v Teague a Des Wittu v Arkansasu. Počátkem 20. let přichází do New Yorku. Protlouká se všelijak: pracuje jako popelář, lepič plakátů, deratizátor a po nocích vystupuje v klubech v Har-lemu. V roce 1923 se jeho domovskou scénou stává After Eight Club. (Držitel licence na provozování klubu Bugs O'Bannion v rozmezí osmi měsíců roku 1924 celkem šestkrát musel čelit nařčení z porušení zákona o prohibici a distribuce ilegálně páleného špiritusu. Jacksona sice oficiálně angažoval na místo pianisty, po většinu dne jej však využíval jako řidiče.)

Na svatého Valentýna 14. 2. 1925 došlo v garážích mrakodrapu Barclay Saving Funds Society Building k pře- střelce mezi gangy. Ačkoliv fotografie z tohoto masakru proběhly všemi novinami, totožnost mrtvého na předním sedadle O'Bannionova cadillacu se nepodařilo prokázat. S největší pravděpodobností oním k nepoznání rozstříle- ným mužem byl právě Moses Jackson, zvaný Stride Jack.

KOLIK MIL JE DO BOLTONU.

*Gus bejvá k zastížení v přístavu. na kládách u starýho mola
vyhlíží parníky. jen on ví proč. co prodloužili železnici až sem
většina cestujících jsou turisté do New Orleans
a pokud parníky vůbec přistanou tak aby doplnily uhlí do kotlů.
původně jsem měl v úmyslu půjčit si od něj kytaru
jenže z Queen of Eden vystoupil
rachitickej ouřada. od pohledu cifršpión.
podle přízvuku severan.
„kolik mil je to do Boltonu?“
„do Boltonu?“ povídám
s kamennou tváří
„tady v deltě na míle neměříme.“
do Boltonu?
„odsud?
na náměstí?
vykouřím cestou
dva?
tři?
doutníky.“
„dva nebo tři!“
„záleží na jejich tloušťce.“
pustil kufry bafnul mě za loket a odvedl do trafiky
abych mu ukázal jaký že kouřím.
za tři ty nejtlustší Coronas Grandes
jsem mu poradil zkratku mezi polema.*

Sam Dice Quincey

(vl. jm. Samuel Leroy Franklin Quincey)

Narodil se roku 1882, pravděpodobně v Bowling Red v Tennessee. Hrát na kytaru se naučil od stříhačů ovčí vlny putujících s rodinami od farmy k farmě. Se stříhači ovčí procestoval nesčetněkrát celý jihovýchod a proto i později ho navyklý způsob života nutil neustále měnit působiště. Roku 1937 pobýval v Thedfordu v Alabamě, roku 1939 v Montgomery a Eatontonu v Georgii. Zda ostatky pod prostým křížem označujícím hrob toreadora Sama Quinceyho v Cusihuiríáchicu v Novém Mexiku patří jemu, se lze pouze dohadovat. Prokazatelné je, že roku 1932 se v Attesburgu setkal s podobným ahasverem, Robertem Boyerem. V září téhož roku se přes Riggins a Bend přesunuli na pobřeží do Mobile. Boyer v Mobile vyrostl a dokonale znal místní poměry. Ponejvíce hrávali v docích v přístavu, kde rejdaři vypláceli dělníkům mzdu večer po směně. Lukrativnější bylo hraní v okolí skladů tabáku. Mzda se vyplácela až v sobotu a peněženky byly o poznání tučnější. Kromě hry na kytaru Quincey ještě mistrněji ovládal hru v kostky. Když bylo třeba, ze tří vrhů dokázal hodit 18. Odtud jeho přezdívka Dice.

Diskografie:

Bb. 1932, 2074-A Black Ants Blues

Bb. 1932, 2074-B Rattlesnakin' Blues

Oscar Reeves

(Oscar Nembhard)

Narodil se roku 1897 v Orangeburgu v Jižní Karolíně. Vystřídal řadu zaměstnání, pracoval jako dělník v konzervárnách, přidavač na stavbě, řidič kamionu, myč oken, svářeč. Coby liftboy se v hotelu Star v Charlestonu seznámil s Maggie Huntovou z Georgie. Po svatbě, jež se konala v srpnu 1919 v Beaufortu, nastoupil ke galanterní firmě Werresley na místo obchodního cestujícího. Přidělena mu byla trasa podél pobřeží Atlantského oceánu přes Portsmouth do Baltimoru. V Baltimoru se roku 1922 při služební cestě seznámil s číšnicí Gladys. Ji pojal za manželku po pět let trvajícím vztahu 26. 2. 1927. Že Reeves a Nembhard jsou tatáž osoba, se přišlo čirou náhodou až po sedmnácti letech. Dvojitá totožnost a permanentní pendlování mezi Jihem a Severem mu umožňovaly žít v bigamii bez závažnějších komplikací do roku 1939. Na podzim 1939 si však Gladys Nembhardová zakoupila debutovou desku pianisty Oscara Reevese. Když z plakátu na ohradě před zastávkou autobusů zjistila, že Reeves právě koncertuje v Baltimoru, zašla s přítelkyní do Gabe's BBQ & Blues. A nevěřila vlastním očím. To už byl Reeves alias Nembhard otcem dvou dcer a v Beaufortu měl další dceru a dva syny. Maggie Huntová-Reevesová neměla o ničem tušení až do své smrti roku 1960.

Abraham Dodds

Není známo ani přibližné datum jeho narození a ani o jeho dalších osudech nejsou dochovány žádné záznamy. Na hudební svět ale zapůsobil silou zjevení. Zjevení doslova. Když v dubnu roku 1952 natáčel v Louisianě ornitolog Roman Jacobs dokument o hnízdech volavek popelavých, náhodně se s Doddsem setkal uprostřed cameronského močálu. Desítky mil od nejbližšího města, zcela odříznutý od civilizace, v domku postaveném na plovoucích barelech od nafty tu podle všeho prožil převážnou část svého života. Blues údajně začal skládat až v osmdesáti letech po smrti manželky, aby zaplašil pocit samoty a potěšil bratry krokodýly. V srpnu se za ním vypravil štáb RTV. Domek však našli opuštěný. A tak po Abrahamu Doddsovi navždy zůstane jediná píseň a kratičká čtyřminutová sekvence v onom přírodopisném filmu: prastarý muž s vráscitou tváří v houpacím křesle na verandě chatrče z rákosu. Na hlavě Jacobsův stetson, odříkávající křaplavým hlasem Alligator Blues.

*ZALEJ FÍKUS NAKRM CROXE STÁLO NA LÍSTKU
CO MI NEŽ NASTOUPILA DO VLAKU
STRČILA I S KLÍČEM OD BYTU DO KAPSY.*

*Rag vysondoval že mezi kompotama má ve spíži zašitou zavařovačku
plnou bourbonu. věděl jsem o ní. to na ten lístek
napsala taky. a že proso je v misce na kredenci.*

*Crox byl dobrej. pětinasobnej šampion držitel Grand Prix okresu Neshoba
mezi amazóňanama. akorát drobet nedopečenej
protože proso se začalo připalovat. s posledním soustem
ozdobeným ocasním pérem se Rag vydal do Iroquois House
vyměnit ho za něco k pití.
cokoliv.*

*zatím jsem z dlouhý chvíle zavřel fíkus do Croxovy klece.
a pro případ že by se Rag vrátil
už jsem ho naučil papouškovat:
„Rrrragu! dej bourrrrrbon! rrrrrarrachu!“*

Morgan McNabb

Rod McNabbů odvozuje svůj původ v Tennessee od vojína konfедераční armády Claiborna McNabba, jenž se zde usadil po skončení občanské války. Morgan McNabb byl příslušníkem druhé generace narozené v Sumneru. Do roku 1925, než červnová sucha zničila veškerou úrodu kukuřice, s rodinou hospodařil na farmě o rozloze dvanácti akrů. Následujícího jara se mu nepodařilo získat úvěr na osivo a byl donucen zadluženou farmu prodat bance. Že musí prodat i chloubu svého stáda charolaiských krav a vrchol celoživotního chovatelského snažení, plemenného býka Augusta, přes srdce nepřenesl. Na výročním dobytčím trhu v Dyersburgu cena v dražbě vyšplhala na astronomických 23 dolarů. McNabb však očekával víc. Proto když v dražbě neuspěl podle představ, býka zadarmo věnoval jakémusi muži z Cabboo. Prý už od pohledu vypadal, že na Augusta bude hodný.

Po bankrotu farmy s manželkou Elvou přijali nabídnutou pomoc adoptivního syna (viz **Morgan Sumner**) a přestěhovali se do Chicaga. Po půlročním martyriu ve frontách před pracovními úřady získal nepříliš dobře honorovanou práci na jatkách, na lince, kde se obracely a drhnuly žaludky. Zato jako banjista byl v chicagských klubech vyhledávaným spoluhráčem i po Sumnerově smrti.

Zemřel 17. 5. 1940 v Sequatchie v Tennessee.

Tabitha Williamsová

Narodila se 31. 10. 1905 v Moltie poblíž Pelhamu (Georgia). Když jí bylo osm let, seznámila se matka Ethel při barbecue u kmotry v Rasdemu s mužem jménem Robert Boyer. Protože byl zcela bez prostředků, dojednala mu práci v kamenolomu a nabídla ubytování v podkrovním kamrlíku. Usedlý způsob existence však nebyl pro Boyera. Po čase začal z nudy pít přes míru. Už po ránu cestou na směnu. Nebo do práce nepřišel vůbec. Časopis Rolling Stone publikoval vzpomínku Williamsové, popisující, jak Boyer na skřípajícím velocipedu přivezl v kartách vyhranou ždímačku. Tento důkaz karbanického umění musela Ethel ocenit. Den na to ždímačku prohrál. A s ní i velociped. Zmizel téhož večera, co do hry zastavil Ethelin domek. O měsíc později složenkou podanou na poště v Natchezu poslal 75 dolarů. Třikrát víc než bylo potřeba na zaplacení dluhu.

Kolem roku 1925 dala matka Williamsovou do služby v sídle baseballového šampiona Atlanta Braves Rudy Starcka. Popularity skandálního románku se Starkem využil divadelní impresárió Lloyd Hagen a obsadil ji do hudební komedie All In Fun. Po krachu Hagenova projektu nastoupila na místo kuchařky u obchodníka s bavlnou Adama Rowlinse. Příčiněním Rowlinsovy ženy Mathildy získala alespoň elementární vzdělání. Na rozdíl od mnoha negramotných bluesmanů byla později sto smlouvy od gramofonových společností přečíst a signovat. Potřebu přečíst si noviny nebo knihu neměla nikdy. Krom Trampot králíčka Pipese.

Diskografie:

<i>Sil.</i> 1929, 1062-A	<i>Tabby Blues vol. 1</i>
<i>Sil.</i> 1930, 1062-B	<i>Crushing Foot Stomp</i>
<i>RCA</i> 1930, 5044-A	<i>Don't Say Goodbye s Alabama Ramblers</i>
<i>RCA</i> 1931, 5060-A	<i>Fulton Street Blues s Clarou Lee a Joe Garrem</i>
<i>RCA</i> 1931, 5060-B	<i>Georgia Blues s Clarou Lee a Joe Garrem</i>
<i>RCA</i> 1932, 5531-A	<i>No More Cotton Rag</i>
<i>RCA</i> 1932, 5531-B	<i>Shine</i>

RCA 1932, 5700-B *Steamboat Blues s Victoriï Savin*
RCA 1932, 5701-A *Singin' the Blues*
RCA 1932, 5701-B *Down the Big Road Blues*
Sil. 1932, 2018-A *Tabby Blues vol. 1*
Sil. 1932, 2018-B *Tabby Blues vol. 2*
RCA 1934, 6912-A *Death Is Riding Through the Land s Wabash Timem*
RCA 1934, 6912-B *Stop and Listen Blues*
Par. 1936, 3278-A *No More Cotton Rag*
Par. 1936, 3278-B *I'm Going Away*

LP

RCA 1962, BG-602 *Tabby Williams*
Col. 1974, LVA-3028 *Women of the Blues*

HARCOVÁNÍ S TYUSEM.

*vesnický ratejny skoupý na slovo. co stojí za vyřčení
řekly si předešlý generace během staletí.*

někdejší furianti.

stíny. tenký a průsvitný jako skrz pauzák.

s plácačkou poblíž pulitru už jen odevzdaně sledujou

*jak jim mezi napitím bzučením masařky a přesně mířeným úderem
uplývá jejich nehybný čas.*

až v Crane

„nebo v Bastropu?“

„v Crane“

se k všeobecnému překvapení k nám přiřítíl

rozkacenej brunátnej fotr:

„proč jsou mouchy?“

„pro sopouchy!“ kuckal Tyus.

plác jsem ho do zad.

ruka projela tělem. na dlani zůstala krvavá

skvrna a dvě blanité křídla.

Little Boy Henry

se narodil v Kentucky ve Vienně, státní správou spadající k Lawrenceburgu. V lawrenceburgské matrice byl 1. 7. 1899 zapsán pod jménem Orville Tafford Henry. Zpočátku měl blíž k dostihům než k hudbě. Vyrůstal na farmě specializované na chov koní a do sedmnácti let, kdy během měsíce překotně vyrostl o deset centimetrů, měl už na kontě řadu triumfů a cílevědomě se soustředil na budování kariéry profesionálního žokeje. Útlou postavou však i poté mezi průměrně vzrostlou populací vzbuzoval pozornost, což mu vyneslo přezdívku Little Boy a celoživotní frustraci.

Pouť od baru k baru jej kolem roku 1925 zavedla do metropole Kentucky, Louisville. Na místním závodisti začal ilegálně podnikat jako černý bookmaker. Pocit satisfakce okusil poprvé a naposled první květnovou sobotu roku 1927 v nejvýznamnější den turfů při Kentucky Derby. Sice ne v hlavním dostihu o American Beauty, příkrývku z květů růží určenou pro nejlepšího plnokrevníka sezóny, ale v rámci dostihu na jednu míli a pět furlongů, vypsaném pro tříleté a starší koně. Absolutním favoritem tohoto dostihu byl pětiletý hnědák Nationalore. O jeho vítězství přesvědčení sázející stlačili kurz až na 1,2:1. Při promenádě v paddocku začal Nationalore náhle napadat na levou zadní. Přesto se po startu držel v čele pole a v oblouku Tattenham Corner se o třičtvrtě délky dostal do vedení. Osm délek zbývalo do cíle, když z nevysvětlitelného důvodu vybočil k bariéře a vzápětí k úžasu tribun upadl na písčitou dráhu. Jen Henry a Nationalorův žokej věděli, že koně předešlý majitel zakoupil jako ročka v cirkusu. A rozvzpomenout se na nacvičený kousek z manéže nečinilo Nationalorovi žádné problémy. Stačilo zavazit mu při markýrovaném vyjíždění bičíkem o ucho.

Žokej Ron Stuart po odebrání jezdecké licence peníze investoval a pronajal si na závodisti síť stánek s hamburgery. Henrymu jmění proteklo mezi prsty. Aby získal alespoň minimální hotovost na financování své alkoholové závislosti, musel vzít zavděk hraním na vytlučený klimpr v zaplivaných putykách.

Zemřel 30. 7. 1948 v Sisetonu v Missourii.

Humboldt Street

V říjnu 1913 bylo v kadeřnictví v Boone (Severní Karolína) zanecháno sotva půlroční nemluvně. Tak přišel Humboldt Street ke svému poněkud podivně znějícímu jménu, neboť ono kadeřnictví se nalézalo na ulici pojmenované po německém cestovateli a přírodovědci Alexanderu von Humboldtovi. Do dvanácti let vyrůstal v sirotčinci. Roku 1925 byl osvojen rodinou farmáře Hargesta Gibsona z nedalekého Dillonu. Skutečným důvodem adopce však bylo získání laciné pracovní síly. Zde se sblížil s o tři roky starší Frances. Protože Gibson nebyl jejich vztahu nakloněn, odešli spolu nejprve do Norgantonu a následně do Jižní Karolíny. V Jižní Karolíně, na rozdíl od Severní, zákonodárství umožňovalo uzavřít sňatek mezi nezletilými. Oddáni byli 29. 11. 1927 v příhraničním městečku Cheraw. Ještě téhož dne v ukradeném chevroletu vyrazili na svatební cestu. O pět dní později byli zadrženi při namátkové silniční kontrole poblíž Statesboro v Georgii. Za krádež automobilu byl Street odsouzen ke čtyřem letům do nápravného zařízení v Pelhamu.

V pelhamské věznici byl 3. srpna 1931 za nejasných okolností zavražděn. Z interní výpovědi službu konajícího dozorce Anthony Winburna: *Večer předtím utekl ten zmetek Hunter a my byli celou noc na nohou. U mostu ho čapli psi. No zmrdovali ho řádně. Jinak to byl den jako každý jiný. Čtyřicet vězňů nastoupilo do kuchyně a zbylí odešli makat na dílny. Jak už jsem řekl, byl jsem po včerejšku urvaný, tak jsem na moment asi zadřímnul. Probudilo mě ticho. Hrobové ticho. Skorem poledne a vůně oběda není cítit. Nakouknu do kuchyně a tam leží chlápek s tím praštěným jménem (Humboldt Street) na hromadě brambor s 39 škrabkama zabodanýma do prsou. Nevím. Jestli to mělo co dělat s tím Hunterovým útěkem.*

Ze Streetovy vraždy nebyl žádný ze spoluvězňů obviněn. Dokazovat, která ze zasazených ran byla první a tedy smrtelná, se nikdo z ředitelství věznice nenamáhal.

James Crips

je postava poněkud záhadná. Podle některých pramenů se narodil roku 1885, podle jiných roku 1880 nebo dokonce 1901. Prameny se rozcházejí i co se týče místa narození. Nejpravděpodobnějším se jeví Claudersdale v Mississippi. V lednu 1924 agent American Record Company Lionel Hardy, vracející se mrazivým ránem z flámu, zaslechl v uličce za Fultonovým zelinářstvím v Rockville úpěnlivé kvílení. Nejprve se poděsil, v domněnání, že jde o deliriozní halucinaci. Potom jej však napadlo otevřít kontejner na odpadky. Tak byl mezi hlávkami shnilé kapusty pro milovníky blues zachráněn James Crips. Doložitelným faktem je, že 28. ledna 1924 Hardy pořídil pro ARC čtyři unikátní nahrávky s jakýmsi Cripsbertem. Existuje i výdajový lístek z téhož dne na výplatu honoráře, lahve ginu, signovaný Hardym. Katalog ARC z roku 1927 obsahuje dalších pět nahrávek, pořízených v Beaumontu. O dvanáct let později se Crips objevuje na severu USA. V Heleně (Montana) byl v říjnu 1939 v zuboženém stavu předán do špitálního útulku Armády spásy k detoxikaci a ošetření mokvajících boláků na nohou. Zde jeho stopa opět záhadně mizí. Jméno Crips v záznamech St. Jacob's Hospital nefiguruje mezi propuštěnými ani zemřelými.

*ZROVNA ŠLA ŘEČ O MUGGSY. PSAL (TEDA DIKTOVAL
SVOJÍ STARÝ): KŠEFTY*

NIC MOC. OSTATNÍ PREJ AŽ OSOBNĚ.

zasmuženej chlapík s krhovejma očima naproti u stolu

jak zaslech Muggsyho jméno zbystřil.

„sorry kámo“ povídá po chvíli

„to víš že makal na čórkách s Tyusem?“

další opuštěnej nešťastník co se chce vykecat.

„dneska to potřebuju“ řek

jako by mi čet myšlenky.

„a Tyus –“

Tyus Gray Tyus Gray Tyus Gray

večer jsem se v BBQ dozvěděl že ráno

Tyus natáh brka.

George Badon

(vl. jm. Albert Oras Badon)

Prosperita přístavního města Cali od jeho založení roku 1834 závisela na transferu zboží dopravovaného nákladními loděmi. Krátce po Badonově narození však Mississippi začala měnit směr toku. Vlivem erozí se původní koryto posunulo o dvě míle na západ a z Cali se postupem času stalo lužním pralesem zarostlé rumišťe. Při sčítání lidu v roce 1915 z 5 000 zůstalo posledních 120 obyvatel. V mládí se Badon pokusil uniknout přízraku rodného města a všudypřítomným stínům jeho zašlé slávy a nechal se najmout paroplavební společností Ward & Brothers. Začínal jako topič, později se vypracoval na místo kormidelníka na parníku Bonaparte. Proč a za jakých okolností se ocitl v Houstonu, není známo. 20. 6. 1937 ve studiu Paramountu na Marcantel St s Joshem Wilsonem nahráli Keep On Firing Line. Tato píseň byla roku 1964 zahrnuta do antologie Rare Blues, vydané CBS na etiketě Document. Použit byl původní monofonní master tape, pořízený na jednostopém pásu rychlostí 38 cm/s. Remastering byl proveden ve studiu CBS v Hartfordu.

Roku 1940 se Badon navrátil do Cali. Oženil se se sestřenicí Agnes Paul-Mayesovou a k nastřádaným úsporám si přivydělával rybolovem ve slepých ramenech.

Zemřel pravděpodobně roku 1962 v Chatomu v Alabamě.

Odelia Parsonsová

(vl. jm. Nettie Odelia „Nanny“ Parsonsová)

byla jedním z dvojčat, která se narodila ve Winston Salemu (Severní Karolína) za větrné smršti v noci z 10. na 11. srpna 1905. Už tehdy to bylo pokládáno za zlé znamení. Vyplnilo se o pět let později. Roku 1910 sestra zemřela. Kvůli oklamání démonů převzala Odelia sestřino přízvisko Nanny. Přibližně v této době se matka Ruby Ann stěhuje do Meridianu na hranicích Mississippi a Alabamy.

V říjnu 1920 matku její partner Orlando Smith ošklivě poranil pohrabáčem. Ještě téhož odpoledne, co se s Ruby Ann poškorpil, donesl jí puget dvou set gladiolů. Když Nanny dorazila do Meridianu, byl incident urovnán. Smith se však do Nanny zahleděl. V červenci roku 1921 porodila Ruby Ann syna Raleigha a o měsíc později Nanny jeho nevlastního bratra a synovce zároveň (viz **Toodle-Oo Louis**). V Meridianu Parsonsová pracuje v textilce a po směně umývá nádobí v restauraci. Za uspořené peníze si s matkou pronajímají prádelnu a mandl. Veřejně vystupovat začíná kolem roku 1927. Zpočátku za doprovodu pianisty Surlése Pollarda, později samostatně pod svým původním jménem Odelia.

14. 9. 1928 při návratu z koncertu v Jacksonu zřejmě vlivem únavy podcenila ostrou pravotočivou zatáčku před Brandonem. Její kabriolet vyletěl ze silnice a po nárazu do stromu explodoval.

Znalci voodoo jsou přesvědčeni, že měla zůstat u přízviska Nanny.

Diskografie:

Ge.	1927,	2671-A	<i>Pleadin' For the Blues</i>
Ge.	1927,	2671-B	<i>Bouncing Blues</i>
Ge.	1928,	2700-A	<i>Mush Mouth Blues</i>
Ge.	1928,	2700-B	<i>Mean Old Tom Cat Blues</i>
Ge.	1929,	2724-A	<i>Broken Busted Blues</i>
Ge.	1929,	2724-B	<i>Far Away Blues</i>

Sidney Oglesby

se narodil na přelomu letopočtu na některé z farem v okrese Chestatee v Georgii. Od dětství se živil doprovázením slepých muzikantů, kteří zpěvem a hrou na kytaru udávali pracovní rytmy dělníkům na plantážích. Směr jejich putování byl určován vegetačním cyklem bavlníku.* Nejdélší čas strávil po boku slepotu předstírajícího Roberta Boyera. První co Boyer učinil bylo, že dal jeho kytaru do zastavárny. Za to jej naučil řadu více či méně počestných triků. Obehranou scénku okradení slepce vycizelovali k dokonalosti. Na jaře 1917 zamířili z Alabamy na západ do Texasu, přes Laurel v Mississippi, Brookhaven, Natchez, Jonesboro a Bossier City. V Carthage se do dneška dochoval co svědectví jejich pobytu v tomto nudném městečku vysklený ciferník hodin v nádražní čekárně.

V Gilmeru v říjnu 1918 jej Boyer opouští. Prostřednictvím Rubena Baxtera získává Oglesby zaměstnání v baru Rotonda. Po zavírací době v setmělém lokále do úmoru trénuje klavírní techniku odkoukanou od zdejšího pianisty. Brzy si vytvořil vlastní osobitý styl. Pouze levačkou byl schopen zahrát i part určený pro pravou ruku, zatímco pravou rukou se doprovázel na foukací harmoniku. Neuvěřitelně zní tvrzení, že přitom ještě stihl kouřit doutník za doutníkem. Aby se nezdržoval hledáním po popelnících, hořící si je odkládal za ucho. Pověstný byl rovněž mohutným zlatým prstenem se zirkonovou napodobeninou briliantu, o nějž kdysi s Boyerem obrali v pokeru starostu Covingtonu.

K těmto skutečnostem se vážou jeho četné přezdívky. On sám užíval výhradně jméno Chain Smoker.

Roku 1925 se totiž Boyer na skok objevil v Gilmeru s **Tyusem Grayem** a **Houmem Hooksem**. První co učinil bylo, že prsten dal do zastavárny. Učit však Oglesbyho už neměl co.

Sidney Randolph Oglesby zemřel 18. 4. 1949 v Des Arc (Alabama).

---

* *Bavlník (Gossypium) – dvouděložná rostlina z čeledi slézovitých. Z původního bavlníku srstnatého, pěstovaného ve Virginii a Severní Karolíně, se jeho odrůdy rozšířily do dalších států. V Georgii je pěstována odrůda Sea Island, v Alabamě a Mississippi převládá odrůda Upland, v Texasu Cotton Belt. Seje se v měsíci březnu po odstranění stvolů z loňské sklizně*

a zorání půdy (leden a únor). Od května do července probíhá na plantážích řádkování a pletí. Během léta je nutno mladé rostliny ochránit před nálety cizopasného hmyzu. V minulosti se za tímto účelem spalovaly staré natě. Nad bavlnářskými oblastmi proto vězel permanentní příkrov hustého dýmu. Až v září, kdy bavlník uzrál a tobolek obsahující zámotky rozpukly, nastala hlavní sezóna česání. V mezidobích hráli muzikanti na stavbách železnic ap.

September Woodford

(September Wofford?)

V únoru 1925 natočil v provizorním studiu firmy Bray v Maconu v Mississippi sedm blues Can't Sleep Blues, Forty and Tight, Trouble in Mind Blues, Penal Farm Blues, Some Rainy Day, Prison Bound Blues a You Better Quit Drinking Shine. Více o Woodfordovi či Woffordovi není známo. Známa není ani jeho podoba. Ve sklepě domu na 105 East King St, depozitáři Columbie, kam po zániku Bray v roce 1929 byly převedeny její materiály, existuje rozsáhlý archiv fotografií, které ve 20. letech pořídil maconský fotoamatér Chauncy Pickens, bratr **Muggsy Bogue**. V plísni obrostlých bednách od banánů však teprve čeká na systematické zpracování.

*ROJ KOMÁRŮ OMÁMENEJ MIHOTAVOU ZÁŘÍ KROUŽÍ V KUŽELU SVĚTLA
OKOLO LUCERNY. OD ŘEKY ZAVANUL ZÁPACH BAHNA.
ZVEDÁ SE VÍTR.
CO NEVIDĚT SE STRHNE URAGÁN.
NAHOŘE NA BALKONĚ
GRAMOFON NA PÉRO VYDAL POSLEDNÍ VZDECH.
GOOOO-OOOD-BYE PE-AR-LI-N-E.*

*vtom zaslechnu Raga jak v nábožnym vytržení huláká:
„přej si něco!“
na hvězdy věřim taky ale protože padala
ta lucerna kterou srazil husíma játrama
v konzervě přál jsem si
aby nás nedostal seržant Houston.*

*i padající lucerny uměj přání vyplnit. podle Raga
záleží na vroucnosti modlitby.*

Horace Richardson

Informace o jeho životě před tím, než se dostal do trestaneckého tábora Grenada, jsou pouze fragmentární. Kolem roku 1910 se v Redformu v Alabamě oženil s Elizabeth Benoitovou. Až do zatčení 10. 5. 1915 pracoval v pekárně. Onoho dne s Joe Smithem v sousedním městečku Pine v opilosti se zbraní v ruce přepadli obchod se smíšeným zbožím a odcizili karton lahví bourbonu. Joe Smith byl policejní hlídkou zastřelen, Richardson odsouzen ke dvaceti letům nucených prací.

Před volbami roku 1928 navštívil Grenadu v rámci předvolební kampaně alabamský guvernér Silvester Palmer. Při táborovém klání v tzv. páce, konaném na jeho počest, Richardson zvítězil a byl guvernérem omilostněn. Navrátil se do Redformu však zjistil, že manželka udržuje poměr s židovským obchodníkem Maxem Kupferem, majitelem přepadeného obchodu v Pine. Shodou okolností se nazítrí vdávala nejstarší dcera Mabel. Ubytoval se proto v hotelu a čekal, až bude po obřadu. Když z okna uviděl průvod vycházet z kostela, vyběhl před hotel a do svatebčanu vypálil dvě střely brokovnicí. V hotelovém pokoji vyšetřovatel našel dopisy, které Richardsonovi Elizabeth psala do vězení, rituálně přibité na krvi nakresleném kříži na zdi.

Proces začal 7. října 1928 v budově obvodního soudu v Gadsdenu. Předsedal mu soudce John Mac Dermott, žalobu zastupoval státní zástupce Nathaniel Grimes. 8. října porota vynesla výrok o vině a odsoudila Richardsona k trestu smrti.

Všechny Richardsonovy nahrávky vznikly až v cele smrti ve věznici v Birminghamu, v rozmezí let 1930-1942. Po dvaceti odvoláních a čtrnácti letech čekání byl Richardson 21. června 1942 v 6:52 popraven na elektrickém křesle.

Sara Mae

(vl. jm. Sarah Caroline Ogdenová)

Údaje o Sarah Caroline Ogdenové jsou poměrně ucelené, pocházejí ovšem pouze z jediného zdroje, a sice od jejího někdejšího partnera, jehož roku 1958 v rozsáhlém rozhovoru pro De Kalb Chronicle vyzpovídal reportér Frank Crotty.

Narodila se 7. prosince 1905 v Rossville, v okrese Forked Deer v Tennessee. Od třinácti let vystupovala pod jménem Priscilla v peep show v Dyer. Zlom v její kariéře nastal v květnu 1925. Poté co odmítla zákazníkovi blíže nespecifikovanou službu, uspala jej valiem vhozeným do drinku. S ukradenými penězi nastoupila do prvního autobusu odjíždějícího z Dyer. Na autobusovém nádraží v Memphisu ji při snídani v bufetu oslovil bluesman **Alabama Bunk Sib**. Na jeho přímluvu dostala angažmá v baru na Rambler Street. Roku 1928 nahrávají My Baby Says She Loves Me pro memphiskou stanicí WDIA. V červenci 1928 se stěhují do Bostonu, kde pořizují osm nahrávek pro rozhlasovou síť NBC. Téhož roku u Gennettu vychází deska Tin Roof Blues s Long Legged Daddy Blues na B straně. V prosinci přesídlují do Chicaga. Od prosince do září 1929 s krátkou přestávkou účinkují v Rosa's Garden. Během oné přestávky vynucené těhotenstvím Sara Mae porodila syna Busbyho. Druhý syn Owen se narodil roku 1931 a dcera Tonya roku následujícího. Roku 1934 nahrávají pro Aristocrat poslední desku Midnight Hour Blues.

Po roztržce se Sibem odkládá děti do sirotčince a odchází do New Yorku. Gramofonové společnosti však o sólovou zpěvačku nejeví zájem. Se Sibem se už nikdy nesetkala. Podle výše zmíněného článku v De Kalb Chronicle skončila jako prodavačka hot dogů na parkovišti kamionů v Birminghamu.

*NA STOLE RŮŽE A WINCHESTROVKU.
BEZTAK TA DROBNÁ MEXICKÁ HOLKA DOLE V KOLONIÁLU
NEVĚŘÍ ŽE KDY ZAPLATIM.
DLUHY UŽ RADŠI ANI NEPÍŠE NA ÚČET ABY SE MAJITEL NEPOMÁT.
PROTO JSEM SI KE ČTVRTCE FOUR ROSES NECHAL PŘIBALIT
JEŠTĚ ŠPALEK ŠPEKU.
AŤ MAJ I POTKANI DROBET POVYRAŽENÍ.
KDYŽ ZHASNU KAŽDOU NOC SE JICH VYROJEJ ZE SVĚTLÍKU
MRAČNA.*

*prát to brokama po paměti do tmy do kryš
je zoufalej pokus
jak aspoň po okamžik výstřelu uniknout
tý zkurvený bourbonový depresi.*

Bud Brister

Bud Brister se narodil roku 1872 v kolonii erárních přibytků zbudovaných z bývalých železničních skladů ve viaduktu poblíž Hattiesburgu v okrese Pearl River v Mississippi na trati mezi Picayune a Meridianem. Je hrdinou zlidovělého blues, které proslavil Elmore Scroggins. Bud či Budd Brister Blues bylo rovněž součástí repertoáru Washboard Boba, Raga Dunbara a Morgana McNabba. V pozměněné verzi se objevuje na Orisonsově albu Orisons' Songs 1934-37, vydaném RCA roku 1956 na etiketě Victor. Čtyři verze obsahují záznamy pořízené Stevem Hamacherem a Herbertem Thomsonem s **Timothy D. Sargentem**.

Když po viaduktu, kde Bristerovi obývali vlhkou místnůstku bez oken, přejížděl vlak, otřásal se nábytek, *až mámě v hrnku v kredenci cinkaly dluhy*, jak praví úvodní sloka. Na podvozcích a střeších vagónů coby černý pasažér procestoval státy od Mississippi po Texas. V refrénu jsou zřymována města, jež navštívil: Henderson, Dorsiville, Roxie, Utica, Bastrop, Greenville, Monroe, Minden, Pleasant Hill, Trinity, Fort Worth, Cherokee. Od verze k verzi se však výčet míst různí. V závislosti na prožitcích jednotlivých interpretů jsou zmiňována i města Nacogdoches, Waco, Dobbin, Fulton, Bienville, Tullos, Tupelo, Pineville, Louisiville, Baton Rouge, San Antonio, Laredo, Sonora, Domingo, Ojianga, Albany, De Quincy, Laurel, Union, Richton, Walnut, Emory, Jackson, Bonham, Paris, Brownwood, Comanche, Throckmorton, Baird, Boyce, Tullahoma, Junction, Vallecillos, Christoval, Levelland, Archer City, Vicksburg, Elain, Talladega, Guin, Chatom, Waynesboro, Cullman, Magee, Starkville, Quitman, Water Valley, Hernando, Raleigh, Shelby, Booneville.

Unikátní na Bud Brister Blues je skutečnost, že díky dochované telegrafické zprávě, odeslané přednostou stanice v Caddo ředitelství Southern Pacific Railroad, je známa přesná datace jeho vzniku. Při železničním neštěstí v Kiamachských horách (viz **Blind Scrogg**) se vagóny naložené dobyt看em srazily s protijedoucím expresem. Brister pomáhal z vraků vyprošťovat mrtvé a odchyťávat splašená zvířata. Poraněný býk jej však napadl a rohem mu rozpáral hrudní koš. Téhož dne večer, 24. 6. 1910, blues složil Bristerův partner **Boogus Noone**.

Boogus Noone

pocházel pravděpodobně z Mississippi. Místo ani datum narození není známo. Rovněž ostatní data vztahující se k jeho osobě jsou přinejmenším sporná. Kolem roku 1915 se už jako stárnoucí muž s podlomeným zdravím usadil u sestry v městečku Shelby. Podle mínění strážníka **Zue Mantrangy** byl granátem vhozeným do jeho poklidného rájónu. Proč se se svou rachitickou postavou v hospodách pouštěl do předem prohraných rvaček, přesahovalo Mantrangovo chápání. Rovněž močení na dveře radnice. Vrcholem bylo zneuctění státního symbolu, když vlajku vztyčenou k oslavám 4. července roztrhl vejpůl a vycpal si s ní rozšmajdanou o číslo větší botu. Za mřížemi městského vězení byl proto permanentním hostem. Pokud v sobotu v okolí pořádali tancovačku, drobným dárkem vyprosili na Mantrangovi podmíněčné přerušení trestu do pondělka do rána. Tolerovatelnou výjimkou byly i pohřby. Sám Mantranga po letech na šerifský odznak odpřísáhl, že na pohřbu krejčího z Holstonu Saunderse Tarvera hrál Boogus Noone tak procítěně, až se rozplakali andělé na náhrobcích. Pokud však hodlala Mantrangovo srdce obměkčit krabicí doutníků Nooneova sestra, neboť při sklizni fazolí potřebovala každou ruku, zůstal Mantranga neoblomný. Že potom ležící v cele na kavalcích soutěžili, kdo vyfoukne větší kroužek dýmu, je klep, jedovatá slina nepřejících shelbyských drben.

Zue Mantranga

(vl. jm. Wilbert Arthur Mantranga)

Ze Shelby, kde se 11. 5. 1879 narodil, pocházeli kromě jeho přítele **Booguse Noona** i Roy Lee Pickens alias **Muggsy Bogues** nebo **Tyus Gray**. Osobně poznal rovněž nespočet muzikantů hrajících na zábavních parnicích a plovoucích kasinech. Big Moss, Papa Lonnie Yance, Boyd Black, Bunk Sib, Orlando Smith, **George Badon**. Většina z nich učinila nedobrovolnou několikadenní zastávku v cele jeho vězení. Robert Boyer byl uvězněn omylem. Podle fotografie z plakátu hledaných zločinců vyvěšeném na nároží Alford Rd byl podobný gangsterovi Johnnymu Segrettovi. Než se nedopatření vysvětlilo, chopili se události novináři a Mantranga zažil pověstných deset minut slávy. V úvodníku Washington Post z 2. 10. 1926 byl oslavován coby hrdina.

Do výslužby odešel roku 1939.

S módním zájmem turistických kancelářů, lákajících klienty na *kouzlo horkého Jihu prosycené blues*, jak sliboval reklamní slogan, se mu naskytla nečekaná možnost přivýdělků k penzi. Ve stylově zařízeném baru The King of Delta za pevnou taxu, sklenku Medley's a desetidolarovku vsunutou do otvoru v ozvučné desce kytary, kterou třímal v levici a na niž mimochodem neuměl zahrát ani tón, spustil uragán báchorek. Neustálým omíláním a vylepšováním se však skutečné osudy proměnily k nepoznání. Za další sklenku se na oko zdráhavě uvolil vysvětlit, co znamená prostřed baru narafičený ztrouchnivělý trám. Při povodni 1927, drže se tohoto trámu už pouze silou vůle, prý namísto aby zamířil k nedalekému břehu, vyrazil vstříc kalným vodám zachránit topícího se – a za další sklenku dopověděl koho: **Mississippi Bena**.

Zemřel 10. 5. 1949 v Shelby.

Orisons

Pocházel z vesnice poblíž Booneville v okrese Yalobusha, Mississippi. Protože se narodil v den zvolení J. A. Garfielda 20. prezidentem Spojených států amerických, byl pokřtěn James Abraham Garfield Whittington. To je vše, co byl o minulosti ochoten prozradit. Z náznakovitě zmínky v boonevillské kronice lze vydedukovat, že roku 1904 znásilnil a v panice kamenem ubil svého desetiletého bratra. Na kytaru se naučil až ve dvaceti pěti letech v Borgerově pracovním táboře. Zde také získal přezdívku Orisons. Pouze modlitby umožňovaly přežít nelidské podmínky tábora. Trestanci s okovy na ruce a na nohu, přikovaní do dvojic uprostřed močálů, s primitivním náradím budovali silnici vedoucí odnikud do nikam. Mnozí z nich dřív než stačili dříně uvynout, zemřeli vyčerpáním. Sluneční žár, sto-procentní vlhkost vzduchu a mračna komárů šířících malárii zkázu dokonaly.

V Borgerově pekle jej objevil profesor **Conrad Schmer**. Pro archiv Library of Congress s ním 13. 6. 1932 natočil sedm snímků. Z třiceti let trestu však Orisonsovi v té době zbývalo ještě dvacet šest měsíců. Po propuštění se profesor Schmer vzdává prestižního vědeckého postu v kongresové knihovně a stává se jeho managerem. V neposlední řadě mu zajišťuje angažmá v Metropolitan Ballroom na 845 Lenox Av.

Roku 1937 začal orisonsovský kult ochabovat. V Metropolitan Ballroom vystupuje, respektive je trpěn kvůli dřívějším zásluhám, do roku 1939. Návštěvnost jeho koncertů je minimální. Proto k 1. lednu 1940 dostává definitivní výpověď. Profesor Schmer se projevil jako gentleman. Bezprizorného přítele zaměstnal ve svém sídle na Cape Cod a za symbolický dolar mu pronajal přístavek pro zahradníka.

Diskografie:

<i>Mon. 1935, 502-A</i>	<i>Gin Mill Blues</i>
<i>Mon. 1935, 502-B</i>	<i>Dance of the Blue Devils</i>
<i>Mon. 1935, 503-A</i>	<i>Borger Farm Special Blues</i>
<i>Mon. 1935, 503-B</i>	<i>Workhouse Blues</i>
<i>BS 1936, 4633-A</i>	<i>Black Swamp Blues</i>

BS 1936, 4633-B Come and Go With Me
Mon. 1936, 759-A Borger Farm Special Blues 2
Mon. 1936, 759-B Dance of the Blue Devils
BS 1937, 4699-A Beyond the Jordan River
BS 1937, 4699-B Virginia Judge

LP

RCA 1956, BG-372 Orisons' Songs 1934-37
CBS 1954, F-2111 Borger Farm Blues

Beth Edwardsová

(vl. jm. Elizabeth Vaughnová)

Po celý čas, co provozovala hernu, se obešla bez ochranky a spory s hosty řešila na místě sama. Hádky nebo výtržností se však v její přítomnosti vyskytly výjimečně, protože už její úctyhodná hmotnost 250 liber vzbuzovala respekt. Narodila se 14. 4. 1897 v Hillsboro. Zda matka zemřela, nebo rodinu opustila, není známo. Svérázná výchova otce, hazardního hráče, předurčila i její profesní orientaci. Roku 1922 otevírá s otcovou pomocí hernu vybavenou pěti poolovými stoly a dvěma stoly na black jack. Roku 1930 kupuje ruletu. V této době také přijímá na místo barmana o šest let mladšího Luthera Edwardse. Ačkoliv se za něho nikdy neprovdala, už od první nahrávky používá lépe znějící jméno Beth Edwardsová. Vlastním nákladem v počtu deseti kusů ji pořídila v malém studiu na Fish Pond Rd jako dárek Edwardsovi k narozeninám. Onou písní byla No More Troubles Now z repertoáru **Sary Mae**, složená **Alabama Bunk Sibem**. Když ji odvysílala rozhlasová stanice XAFF, stala se okamžitě hitem. Bohužel zpěvačkou jediného hitu Edwardsová zůstala. Hned v březnu 1932 odjíždí do Cincinnati a pro Duke Records nahrává It's Written All Over Your Face. Deska však zůstala za očekáváním. Roku 1933 jí Duke Records poskytla šanci na reparát. Sigh And Cry Blues uspělo u kritiků, z komerčního hlediska ovšem propadnulo. Za jejího druhého pobytu v Cincinnati Edwards hernu prodal a z Hillsboro zmizel.

Když Edwardsovou roku 1948 vyhledal dávný fanoušek, novopečený producent saintlouiské gramofonové firmy Heureka, Philip Sanguinet, vážila sotva 90 liber a alkohol a drogy se na ní podepsaly natolik, že zpívat už nebyla schopna.

Zemřela 25. 7. 1949 v Breavaru ve Virgínii.

*KDYŽ JSME ZA SKOMÍRAJÍCÍHO HALASENÍ POLNIC
PŘITÁHLI JAK LEEOVY ŠIKY OD GETTYSBURGU
MĚLA ZROVNA V LOŽNICI KUNČOFTA.
VYPAKOVALA HO CO NEJRYCHLEJC TO ŠLO
A MÍSTO ABY SE ČÍLILA KDE CELEJ MĚSÍC BYL
NAMOČILA VE ŠKOPKU DVA HADRY
NÁM NA ČELA.
RAGOVA DCERA JE PROSTĚ SVĚTICE.
„a okurky.“
„a orloj s vodotryskem?“
„a s dvanácti zlacenejma apoštolama“ povídám
„takovej je na radnici v McCombu. jen Jidáš
má vlasy z mědi.“
„slyšelas?“
ted' už přemluvit Pegg aby vyndala flašku na poprávku
bude hračka.*

*VE ČTVRTÝ SMĚNĚ ŠLI NA PÁLKU BRAVES.
NADHAZUJE BIG JOE DI MARCIANO.
STRIKE. PAK SE DO TOHO RIVERA OPŘEL. ODPÁLÍ
A ROTOVANEJ MÍČ MÍŘÍ STŘEDEM VÝSEČE
AŽ
NAD TRIBUNY*

*a ven z obrazovky. porazí anténu
kaktus na parapetu rozbije okno poskakuje po
požárním schodišti dolů na 43rd Av
a dál
směrem k řece.*

*a právě kvůli těmhle momentum
se vyplatí občas zůstat doma
u televize.*

*DIVNEJ CHLAP BYL ROLSON.
S MŽOURAJÍCÍMA PRASEČÍMA OČKAMA. PIVNÍ ODULOST
MU VYMAZALA RYSY Z KSICHTU. V SALCREDO
SEDÁVAL HNED U DVEŘÍ. PATŘILO K BONTONU
POZDRAVIT HO A OPTAT SE CO PORTORIKO.
tehdy i největší světáci od nás
vytáhli paty maximálně do Penacoty.
„sráči! zmetku! vole! ty krávo! hovno! parchante!
zmrde! prase! cipe! kokote! chcípáku!
idiote! kurvo! hajzle! pitomče! bukouně! hovado!
mý Portoriko?
nech ho smrdět! nýmande!“
než urážky bylo těžší přetrpět potom těch 26
na prach omletejch portorikánskejch historek.
prach v hrsti smutku.*

*TEKLA JAK KOSTKA LEDU V DECÁKU BOURBONU
UPROSTŘED SAHARY.
CHTĚLA TO POŘÁD. VYRABOVALA MI SKRÝŠE A FLAŠKY
CO NAŠLA VYSOSLA
NEBO PRODALA SĚGŘE ZPÁTKY DO KRÁMU.
TVRDÍ ŽE OTUPENEJ CHLASTEM
nemůžu vychutnat její finesy.
nemůžu?
jazyk mi šustil ale než abysme se zase raflí
šel jsem a postavil vodu na čaj
na kotel sypanýho smrtáka ásamu
a ji nechal v ložnici
s
mokrú kundou
a od saponátu rozprejskanejma prstama.*

SMITH.

„chlap co šrouboval máti byl taky Smith.“

„já jezdil u pekáren s nějakym Smithem.“

„a nebyl v pohodě?“

„byl.“

„a bachař v Jeffersonu –“

„Smith.“

„v pohodě.“

„jo.“

„řikám“

„Smithové musej bejt v pohodě.“

USRKNE KAFE A HRNEK POSTAVÍ NA KOMODU. POSADÍ SE NA
OPĚRADLO KŘESLA A SROLUJE PUNČOCHU DO ŠPIČKY.
SKOUSNE SOUSTO TOPINKY. OMASTEK
OTŘE O STEHNO.
NATÁHNE SI PUNČOCHU.
PAK DRUHOU.
JDE KE SKŘÍNI A Z RAMÍNKA SUNDÁ HALENKU.
SLEDOVAT ŽENSKÝ JAK SE OBLÍKAJ JE SVYM ZPŮSOBEM RAJCOVNĚJŠÍ
NEŽ STRIP.
„NEŠMÍRUJ!“
ZAPNE SI HALENKU. USRKNE KAFE. KONEČNĚ
DOŠLO I NA KALHOTKY.
NASOUKÁ SE DO SUKNĚ
V RUCI ZBYTEK TOPINKY VYBĚHNE Z LOŽNICE
V LETU ZHLTNE VAJÍČKO
OMASTEK Z PRSTŮ OTŘE O MOJI TVÁŘ
VLEPÍ MI POLIBEK
VKLOUZNE DO LODIČEK
a je pryč.

Homer Chedford

Do městečka Hice poblíž Waco se přizemnil roku 1917, kdy pojal za manželku Ednu Resterovou. Z předchozích vztahů Edna do manželství přivedla tři syny a ani ne půlroční dceru. Záhy po svatbě onemocněla TBC. Její léčení stálo Chedforda veškeré úspory. Přesto roku 1921 zemřela a péče o nezaopatřené Edniny potomky připadla na něho. Podle svědectví pamětníků byl Chedford vyhlášený krasavec. Znovu se ale už neoženil a zcela se obětoval dětem. Poté co děti odrostly, osaměl. Bezmála dvacet let byl zaměstnán u benzínové pumpy na Highway 35, protínající Hice a spojující Texas s Mexikem. I když neovládal hru na žádný hudební nástroj a s blues v podstatě neměl nic společného, je na místě jej do této knihy zařadit, protože svými pábitelskými historkami inspiroval desítky projíždějících countryových muzikantů a bluesmanů.

Koncem 50. let bylo možné spatřit starce ploužícího se ulicemi městečka s rozhrkaným kočárkem. Mezi místními občany snažícími se uhodnout, co v něm s takovou starostlivostí vozí, rozpoutal detektivní horečku. Že malého Mesiáše, mu nevěřili ani náhodou.

Robert Butler Jr.

Narodil se roku 1919 v městečku Dikers v Arkansasu. Robert Butler senior, námezdní dělník ve Foremanových dřevařských závodech, sice neměl hudební vzdělání, jeho zanícení pro blues však bylo až fanatické. Zatímco ostatní za hospodářské krize plnili prázdné regály ve spížích alespoň pytli žluklé mouky a cikorkovou náhražkou kávy, on plnil regály gramofonovými deskami. Na kytaru se Robert Butler Jr. naučil jako samouk. V prosinci 1941, krátce po útoku na Pearl Harbor, se vypravil do New Yorku do studia Hector Talking Machine Co. Po dvou nahrávacích frekvencích se pod dojmem vzedmuté vlastenecké euforie nechal během přestávky na oběd zapsat v náborové kanceláři sídlící naproti studiu na 126 Avenue do armády.

Vojenský výcvik absolvoval v Port Elginu. V hodnosti seržanta byl přidělen k jednotce generála Pattona. S ní se v červnu 1943 zúčastnil operace Husky a invaze na Sicílii.

25. 8. 1945, tři měsíce a sedmnáct dní po kapitulaci Německa, byl za Hrbovem u Netolic zabit zbloudilou střelou ze samopalu u závoře oddělující americkou a ruskou zónu, když Rusové ve své okupační části pořádali hon na divočáky uprchlé z pobořené hlubocké obory.

Tiger Johnson

Roku 1897 bylo v centru New Orleans na rozhraní Horního a Dolního města mezi South Rampart a Perdido Street vyčleněno třicet ulic, do nichž byly soustředěny neúnosně rozbujelé noční podniky. Protože převahu mezi nimi brzy získaly bordely, dostal okrsek název Red Light District. Čtvrť červených luceren. Její vznik inicioval a v městské radě prosadil Sidney Story, zapřísáhlý puritán a údajně i v dvaapadesáti letech panic z přesvědčení. Je paradoxem, že hovoříce o nové čtvrti nepoužili její obyvatelé nikdy jiný výraz než Storyville.

Po dvaceti letech existence bylo Storyville 11. listopadu 1917 úředně zrušeno. Louis Armstrong v knize Satchmo (Prentice Hall Inc, NY, 1954) popisuje jeho zánik takto: *Nějací námořníci na dovolené se tam připletli do rvačky a dva z nich to zaplatili životem. Námořnictvo vyhlásilo Storyvillu válku. Policie začala dělat štáry ve všech podnicích a kabaretech. Všechny pasáky a hráče, kteří se držovali v takzvané Pětadvacítce, zatímco jejich holky pracovaly, pozavírali. Byl to opravdu smutný pohled, když ruka zákona všechny ty lidi vyháněla ze Storyvillu. Nikdy jsem neslyšel tolik nářků a lamentací. Většina pasáků, až na několik privilegovaných, musela jít do práce nebo do vězení. Připomínali mi tlupu běženců. Někteří z nich zde strávili nejlepší léta svého života. Ostatní vůbec jiný způsob života nepoznali.*

Nejpřekotněji prchajícím byl Burrell Johnson, posměšně přezdíváný Tiger. Slouha, poslíček; ve slangové angličtině. Drobnými posluhami jej pověřovaly především prostitutky, jimž opatroval na černém trhu laciné kradené zboží, nosil dopisy na poštu a podobně. Měsíc před uzavřením Storyvillu s žebrákem Pierrem Doironem navrtali na nádraží v Gretně cisternu s petrolejem. Petrolej potom rozprodávali do luceren. Když začaly policejní razie, domníval se Johnson, že příčinou je on a Doirone.

V písních, jejichž autorství si po jeho útěku přisvojil hráč na valchu Washboard Bob, však Johnson vystupuje jako srdnatý desperát hodný hrdého označení tygr.

ANI PŘEDNOSTA OD AJZNBONŮ Z HAZELHURSTU
CO SEŽRAL PIKSLU JEDU NA HRABOŠE NEBYL OTRÁVENEJ
VÍC NEŽ JOSHUA
KDYŽ JSEM SI V HOSPODĚ PŮJČIL JEHO PŘÍBĚH
DO MRAVOLIČNÝHO MORYTÁTU O DESPERÁTOVI BAXTEROVI.
MĚSÍC MI PRÁSKAL S TELEFONEM
A TEĎ TOHLE.
I SOUSEDČINU ŽDÍMAČKU PŘEHLUŠIL RANDÁL
V CHODBĚ. ROZEPŘENEJ MEZI FUTRA TAM STOJÍ JOSH
A KOPE DO DVEŘÍ.
„ŠŮRUJE.
ŠÍLÍ!
říkám jí: *pojď pro toho krocana.*“
„luxuju.“
„malej mě má taky na háku.
máma! máma!“
„cože?“
„než stačila vypnout lux drať jsem klobouk a vzal draka.
by to přece udělal Baxter
ne?“
nevím. ani jak zařídit aby přeludy ze slov
nestrkaly prsty do osudů lidí.

John Henry Degree

Narodil se 1. 4. 1891 v Bowling Red v Tennessee kováři Charlesi Degreeovi a Almě Tanquisové. V nahrávacím studiu se ocitl náhodou. V hospodě, do níž chodili po směně dělníci z železáren, jej uslyšel producent gramofonové společnosti Vocalion Bob Work. V březnu 1926 s ním natočil dvanáct písní. To už byl Degree ženatý s dcerou přistěhovalců ze Sardinie Clarou Fioriovou. S Clařinými rodiči a švagrovou rodinou obývali suterénní místnost v pavlačovém domě na Lombardi Street v Chicagu.

V srpnu 1926 na večírku u přátel blok od jejich domu došlo na popud Jima Smithsona na jakousi kombinaci hry na Viléma Tella a ruské rulety. Degree k ní zapůjčil svůj nelegálně držený luger. V pátém kole třeskl výstřel a jeden z hostů se zalitý krví zhroutil do křesla. Degree z Chicaga uprchl do Bowling Red. Poté pod rozličnými jmény pobýval v řadě měst a států Unie. 6. až 7. října 1935 nahrál pod pseudonymem Rayburn duet s Victorií Spritovou pro Knoxvilleckou rozhlasovou stanici KFCA. Několik dalších nahrávek vzniklo v letech 1934 a 1936 ve studiu lokální WCFB v Richfieldu, kde pracoval v dřevorubeckém kempu.

V richfieldské trafice v červnu 1937 za cvikrem a bradkou rozpoznal onoho údajně zastřeleného muže z Lombardi Street. Během více než deseti let na útěku Brick House Blues nahrané pod vlastním jménem Degree dosáhlo mnoha reedic. Po návratu do Chicaga se 16. 10. 1937 vypravil do kanceláře Vocalionu. Za honorář zakoupil téhož dne odpoledne Ford-T v luxusní mahagonové úpravě. Na křižovatce před autosalonem však přehlédl značku stop a porazil chodce.

Zemřel v Spartanburgu v Jižní Karolíně. Coby Eugene Nash sem přišel kolem roku 1942 po zrušení Westbrooko-vy sirkárny z Darlingtonu.

Alabama Bunk Sib

(vl. jm. Mance Lincoln Sib)

Narodil se 31. 11. 1896 v Decatur. U Matta Hennigana z Barnwellu se vyučil tesařem. Pravděpodobně roku 1918 se na stavbě kukuřičného sila v Rowan seznámil s Gusem Jordanem. Další jejich značky vyřezané do trámův kostela v Cedartownu jsou datovány 1924. Roku 1920 se Sib v Aberdeenu v Georgii oženil s Malissí Kayovou. S ní v průběhu let 1919-1938 počal šest synů a pět dcer. Jelikož syn Richmond si po dosažení plnoletosti změnil příjmení na Gaskin, zřejmě ne všechny děti byly pokrevně jeho vlastní. V květnu 1925 se s Jordanem vydávají na stavbu sklářské hutě do Selmeru. Do místa určení však nedorazil ani jeden z nich. Sib bez zjevného důvodu opustil vlak už při přestupu ve Walnutu v Tennessee. Do Aberdeenu se vrátil až v listopadu 1936.

Od chvíle, kdy tohoto stárnoucího muže strádajícího pocitem zneuznání vyhledal roku 1958 v útulku Milosrdných sester reportér Frank Crotty, aby s ním pořídil rozhovor pro De Kalb Chronicle (viz **Sara Mae**), nebylo s ním k vydržení. Fotografii vystřiženou z obálky si nechal zarámovat a pověsit nad postel. A jako by nebylo dost na tom, že nesnesitelným vychloubáním popuzoval ostatní svěřence útulku, ještě po dvacáté hodině rušil noční klid hlučnou hrou na kytaru. Podle svědectví sestry Hillary Cheswickové výměnou za to, že jí bude smět plácnout po zadnici, jí Sib svěřil tajemství: všechno si vymyslel.

Joe Frisby

(vl. jm. Roderick Ourie Frisbanks)

Narodil se roku 1892 ve slumu na předměstí Gordonsville v okrese Lowndes (Alabama). Mezi lety 1912-1915 byl příležitostným spoluhráčem Roberta Boyera, ve dvacátých letech Houmy Hookse a mnoha dalších muzikantů. Roku 1925 se usadil v Matistonu v Mississippí. Od roku 1927 byl zaměstnán v místní kafilérii. 21. listopadu 1936 z nevysvětlitelných příčin podpálil dům Pegg Cheesemanové na 712 Onion Square v Oak Ridge. Poté zavolal z automatu hasiče a na šňůře od telefonu se oběsil.

K charakteristice jeho muzikálního projevu lze beze zbytku opsat z Encyklopedie jazzové a moderní populární hudby pasáž týkající se Sleepy Johna Estese: *Nebyl sice výjimečný hráč, avšak jeho nařikavý hlas skvěle doplňoval vlastní fragmentované skladby, v nichž je cítit silné napětí dané kontrastem mezi tendencí k rozpadu a současně naléhavým rytmickým důrazem kytary, často ve dvojnásobném tempu oproti vokálu.* Tematicky jsou Frisbyho blues autobiografická, komentující události v Matistonu.

Diskografie:

Col. 1959, C-3111 *Deep South Blues*

CBS 1964, BG-827 *Rare Blues*

*LAKÝRKY. CYLINDR. KOZINKOVÝ RUKAVIČKY Z KRÁLÍKA
NEBO JINÝ ALE ROZHODNĚ KVALITNÍ IMITACE.
SKRZ OKÝNKO JSEM ZAHLÍD JAK POKYNUL ŘIDIČOVI
ABY ZASTAVIL. PO OBRUBNÍKU PODĚL KALUŽE
MÍŘÍ NAPROTI MNĚ.*

„kde jsi!“

ve srabu. bourbon

přestal zabírat. inspirace je fuč.

„nasedni.“

to bude šéfik z BBQ

dokápl mi.

proto ho předběhnu a povídám:

„máte na botě bláto.“

a jak se sehnul

aby ji otřel hedvábným kapesníkem

nabral jsem ho kolenem do koulí.

sám nevím proč.

prostě inspirace.

najednou tu byla.

a s ní i muzika.

Charlie Slocum

(vl. jm. Charles Oliver Slocum)

se narodil roku 1909 v New Orleans. Otce nepoznal nikdy. Matka bývala většinu času mimo domov. Kvůli znetvořenému obličejí byl dětmi ze sousedství vystavován četným příkořím, proto se i za cenu sebedestrukce snažil trumfnout své okolí. Kouřit začal v osmi letech. Pravděpodobně v této době poprvé okusil alkohol. V jedenácti vyloupil ve francouzské čtvrti hodinářství. Byl však dopaden a eskortován na převýchovnou farmu pro mladistvé v Eunice (1920-1921). Kromě krádeží dalším zdrojem jeho obživy bylo vybírání odpadků. Nebyl ovšem sám. U popelnic před hotely a restauracemi zuřil nelítostný konkurenční boj, neboť mezi zbytky luxusních delikates bylo možno v popelnicích nalézt ne zcela vyprázdňené lahve koňaků. Ti nejzoufalejší ještě probírali už probrané odpadky na městské skládce. Bezprizorného chlapce si povšiml portýr z Bo'hog Clubu Pearl Bearden a výhradně pro něj rezervoval popelnici před klubem. Občas jej večer brával i na představení. Když mu od Garreta Dixona vypůjčil kytaru, byl Slocum okamžitě schopen zahrát odposlechnuté akordy. V Bo'hog Clubu začal vystupovat roku 1924.

V dubnu 1926 se při vystoupení na pódiu zhroutil s křečemi v břiše. Bearden jej v náručí odnesl do nedaleké Charity. Kvůli akutnosti zákroku a nedostatečné předoperační přípravě se však nepodařilo odstranit ložisko zánětu. Před reoperací za pomoci berlí ukradených v ordinaci na ortopedii přešel zeď nemocniční zahrady. V bolestech se dovedl po Gayoso St až k Bo'hog, kde pohládl zlacené zábradlí na schodech u vchodu. Druhý den odpoledne Charles Oliver Slocum pod narkózou zemřel na selhání alkoholem narušených jater.

Seefus Newbern

byl nemanželským synem farmáře Normana Acuffa z Rolling Fork a pomocnice v domácnosti Reby Newbernové. Po otěhotnění byla Reba Acuffem donucena z Rolling Fork odejít. Porodila v opuštěné dřevěné boudě na pobřeží poblíž Biloxi (Mississippi). Sama bez asistence podvázala a kapesním nožem přeříznula pupeční šňůru. Než upadla do bezvědomí, stačila děcko uložit do cáru lodní plachty, nalezené na pláži. Rodičku s dítětem zachránil Ernesto Rush, vracející se za svítání z rybolovu. Zapamatovat si či poznamenat rok, natož datum této události nepokládala za důležité. Pravděpodobný odhad Newbernova narození se proto pohybuje mezi 1888 a 1893. Jako svobodná matka se musela Reba protloukat všelijak. Pěšky nebo na nákladních vlcích procestovali desítky měst v oblasti delty. Zážitky z dětství byly pro Newberna mocným inspiračním zdrojem. Při podrobnějším zkoumání a uvědomění si reálií je zřejmé, že např. v Cruel Land Blues je mezi banálním textem ve skutečnosti zašifrován popis znásilnění matky dvěma tuláky, jemuž musel být přítomen.

31. října 1912 v La Blaste v Louisianě je v předvečer svátku Všech svatých při halloweenovém mumraji v uličce spojující Salcedo St a Poydras Av přepadli španělsky karibským dialektem hovořící muži s vydlabanými dýněmi na obličejích. Newberna oněměli roubíkem a odvěkli do domu č. p. 412.

Reba do konce života zůstala přesvědčena, že nezemřel.

Thelma Smithová

(roz. Thelma Marion Augmonová)

Thelma Smithová se narodila roku 1885 na hausbótu v Želví zátocě, přináležející státu Missouri. Protože blíž než do Osceoly bylo na druhou stranu řeky do Crossville, úředně zapsaným místem jejího narození se stalo Tennessee. V kolonii hausbótů prožila přes polovinu života. Devětadvacet let trvající manželství s rybářem Oliverem Lewisem přerвала roku 1927 povodeň.* Lewis a dvě dcery zůstali i po opadnutí vody nezvěstní. Torzovité cáry šatů, krajkový límeček a rukáv, zachycené na česle u gillettského katru v únoru 1928, pravděpodobně patřily mladší Raquel.

Zádušní mše byla sloužena v Pine Bluff. Zde se Thelma seznámila s reverendem Beulahem Smithem. V říjnu 1930 se dostalo Smithovi onemocněvšímu španělskou chřipkou v horečce vnuknutí. Prodává holičství na Cobbs Dr a vydávají se na evangelizační misi. V rozmezí let 1930 až 1939, než se usadili v Bowling Red, postupně působili v Arkansasu, Oklahomě, Texasu, Louisianě, Mississippii, Alabamě, Georgii, Floridě, Severní Karolíně, Západní Virginii, Pennsylvánii a Ohio.

V rozhlasovém studiu se Smithová ocitla pouze jedenkrát – 24. 10. 1937 v Clevelandu v regionální pobočce NBC. V přestávkách mezi manželovým kázáním zazpívala tři spirituály a dvě blues, Dark Water Blues a War Broke Out in Hell. Ačkoliv písně převzala celostátní síť, striktně odmítla veškeré nabídky a nadále zpívala výhradně při náboženských shromážděních.

---

* *Převážnou část sociálního spektra obyvatel hausbótů, zbudovaných z odpadového materiálu, jež naplavila řeka, tvořili neadaptabilní jedinci, kteří se nedokázali uplatnit na z jejich hlediska nepřátelské civilizované pevnině. Finanční hotovost získávali prodejem náhražky kaviáru – jiker sumečků amerických (*Ictalurus nebulosus* Am.). Když se roku 1927 rozvodnila Mississippí, tragicky to postihlo statisíce rodin obývajících území podél jejích břehů od St. Louis až po ústí do Mexického zálivu. Nedaleko Chesteru nahromaděné vodní spousty protrhly hráz z naplavenin blokujících koryto a následná vlna smetla vše, co se nacházelo ve vzdálenosti 2-4 mil. Tuto událost reflektuje v nesčetných variacích i blues.*

*STEJNĚ BY MĚ ZAJÍMALO KDE VIDĚL FAZOLE VELKÝ JAKO PĚST
CO POPISUJE V BEANS BEANS BLUES.
DŘEPĚLI JSME NA RAMPĚ V DOKU
FLAŠKU SCHOVANOU V PAPIŘOVYM PYTLÍKU. TADY NA POBŘEŽÍ
JSOU POLICAJTI KÁCH.
„tak obrovský fazole nemůžou existovat!“
zděsil se Rag. hodil do sebe hlt
promnul si tváře
a po chvíli přemejšlení pravil:
„možná ale existují tím spíš
že jsem si je vybásnil. sám jsem tomu nechtěl věřit.
proto jsem se jima pak přecpal k prasknutí.“*

William Shakespeare

(um. jm. Billy Shake)

jako mnoho jiných barrelhouseových pianistů začínal v pivnicích v pohraničních městech Texasu. Počátkem 20. let odešel na sever a střídavě vystupoval v Chicagu a Harlemu. Svěho času byl velmi populární jeho duet se **Singie Smithovou** *Haunted By the Blues*. Roku 1926 založil v Evansu na předměstí Chicaga vlastní gramofonovou firmu Run. Baseballovou terminologií řečeno, jeho homerunem se stal **Morgan Sumner**, jehož objevil v Sevier v Tennessee. Až do příštího fatálního omylu, kdy odmítl Toma Greena, si vyčítal, že dopustil, aby Sumnera přeplatila Decca. Po roce 1929 vinou krize dramaticky poklesl prodej bluesových nahrávek. Většina gramofonových firem zkrachovala a i kolosy jako Paramount hromadně rušily filiálky. Shakespeareova firmička krizi přežila. Co nepřetrvalo, bylo manželství s Hattie Webbovou.

Jejich šťavnaté hádky byly předmětem zájmu celého sousedství. Matróny na pavlačích se mohly smíchy potřhat, když Shakespeare Hattie, nastrojené za dámu, ve vzteku zadupal klobouk s pštrosími pery do bláta. Což si temperamentní Hattie nenechala líbit. Vyběhla po schodišti do bytu a jala se demolovat jeho sbírku gramodesek. Jeden křehký šelakový skvost po druhém, pokud v letu nenarazil do zdi nebo sekretáře či rámu okna, přistával na neustále rostoucí hromadu černých střepů na dvorku, zatímco Shakespeare ji mlátil přes obnaženou zadnici šlemi.

Po pěti letech manželství byli 10. 7. 1933 v budově evanského soudu rozvedeni. I výše popsaná hádka, v podání Hattie náležitě pozměněná a přibarvená, přispěla k tomu, že Shakespeareovi po rozvodu nezůstal ani cent.

Solomon House

Podle služebního průkazu vystaveného vojenským námořnictvem se narodil 1. září 1902 v Athens, stát Georgia. Ve skutečnosti pocházel z osamělé farmy ležící uprostřed lánů tabáku dvacet mil západně od Durhamu (Severní Karolína). Houseovým z nich však patřily necelé čtyři akry. Kolem roku 1930 na farmě převzal formálně vedení. Fakticky však nemohl o jejím chodu rozhodnout bez otcova souhlasu. A přeorientovat se na výnosnější odrůdu burley* otec odmítal. Ambivalentní vztah s otcem vyústil v konflikt, jenž House vyřešil odchodem do armády. Rozkazem z 16. 6. 1939 byl přidělen coby kuchař na křižník Montana.

Když se v květnu 1945 neočekávaně probudil vyhaslý vulkán Airuwe, kotvila Montana poblíž epicentra u atolu Mua-to (angl. Hasker). Následná vlna tsunami zasáhla Montanu z pravoboku právě ve chvíli, kdy smažil omelety k snídani. Rozpálená litinová pánev Houseovi přerazila holenní kost. V dusném subtropickém podnebí se do seškvárené rány dostala sněť, proto byl ještě před ukončením bojů penzionován.

Do roku 1966 žil nepovšimnut v domově pro válečné veterány v Reseboro v Alabamě. Tehdy se organizátoři festivalu San Francisco Rock'n'Roll Summer pokoušeli vypátrat Joe Bee Browna. House pouze využil naskytnuvší se šance. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná Boyerova nahrávka, nebyl problém je přesvědčit o falešné totožnosti. A tak místo Browna se zlatým hřebem programu stal Robert Boyer, respektive Solomon House. Během festivalu došlo ke krátké seismické poruše o síle sedmi stupňů Richterovy stupnice. Pódium, na němž před okamžikem vystupoval nepravý Boyer, se zřítilo jako kostky domina.

---

* *Tabák (Nicotiana tabacum) – jednoletá rostlina z čeledi lilkovitých s až dva metry vysokou lodyhou a střídavě postavenými listy. Lodyha se na vrcholku rozvětňuje v latu. Květy mají kalich zvonkovitý, pětiklaný, korunu nejčastěji nachové barvy. Na rostlině bývá průměrně patnáct listů. Spodní listy jsou eliptické nebo vejčité kopinaté, zúžené v krátký řapík; listy výše postavené jsou přisedlé, pod květenstvím přecházející v úzké listeny. Z Virginie se jeho odrůdy rozšířily do Marylandu, Karolíny, Kentucky, Georgie ad.*

Burley z durhamské oblasti spolu se světlým virgínským tabákem dnes tvoří základ většiny dýmkových směsí anglického typu. K nim se přimíchávají orientální tabáky a kořeněná latakia pěstovaná v Turecku a na Kypru. Například značka 695 vyráběná firmou Dunhill nejenže od války nezměnila své složení, ale ani až asketicky střídmou výzdobu plechové krabičky, v níž je expedována.

*MLUVĚJ POTICHU NEVZRUŠENEJMA HLASAMA
TÉMĚŘ BEZ GESTIKULACE
ALE Z JEJICH SOŠNĚ KAMENNEJCH TVÁŘÍ PODOBNEJCH BUSTÁM NA NÁHROBCÍCH
SE PO KUPĚ ŠÍŘÍ HŘBITOVNÍ NAPĚTÍ
JAKO KDYŽ TRUHLÍCÍ TRNOU JESTLI HROBNÍKOVI
SPOUŠTĚJÍCÍMU RAKEV DO DÍRY NEPROKLOUZNE V RUCI LANO.*

snad je to arménština.

čas od času nadhoděj otázku v angličtině

když jejich dcera zneklidní.

„co ta mašle?“

*„červenou
nechci.“*

„tak kterou?“

„modrou.“

už pošestý čteš ten samej titulek:

Aram Saroyan z Fresno v Kalifornii

holič a krotitel samouk si vstrčil do tlamy tygrovu hlavu

uprchlou ze zoo!

„stavíte i ve Fresnu“ povídám průvodčímu

„nebo mám zatáhnout za brzdu?“

Conrad Schmer

Narodil se 31. 1. 1883 v Rakousko-Uhersku v rodině iglauského regenschorih jako Konrad Ludwig Schmer. Po studiích ve Vídni vyučoval hudební teorii v Magdeburgu a na univerzitě v Berlíně. Řádným profesorem byl jmenován roku 1912. Čtyři semestry (1910-12) vyučoval externě na Sorbonně v Paříži. Roku 1913 obdržel pozvání od univerzity v Rochesteru. Naplánovanou cestu zhatila válka, proto do Ameriky odjel až v roce 1925. Po pěti letech strávených na rochesterské univerzitě byl jmenován koordinátorem projektu, v jehož rámci měly být pro Archive of Folk Music Library of Congress zdokumentovány původní hudební projevy na území USA. Práce v kanceláři ve Washingtonu jej však po čase přestala uspokojovat. V dubnu 1931 se vydává do terénu a na plantážích v Georgii nahrává pracovní písně česáčů bavlny. Při další výpravě v kostelech v Alabamě spirituály. Výprava podniknutá roku 1932 byla tematicky zaměřena na svébytná blues věznic a pracovních táborů. V Borgerově pracovním táboře v Mississippi se seznámil s Jamesem Whittingtonem (viz **Orisons**). Na profesora okamžitě zapůsobilo jeho charisma. Po propuštění roku 1934 jej odváží do Washingtonu. Rezignuje na post koordinátora a stává se Orisonovým managerem. V dubnu zajišťuje sérii vystoupení v klubech na východním pobřeží. Prubířským kamenem byl New York. Kdo dobyl New York, mohl počítat s lukrativními nabídkami gramofonových společností. Profesor Schmer neponechal nic náhodě. Prostřednictvím recenzí v tisku podnikl masivní reklamní kampaň.

Nad jeho vědeckou a organizátorskou činností však zůstává stín, neboť podlehl pokušení a mezi štosy smluv, jež docházely na Orisonovu adresu, mu podstrčil k podepsání i smlouvu, podle níž převádí autorská práva na managera. Za peníze z Orisonových tantiém si mohl splnit dávný sen: vlastnit violoncello z cremonske dílny Giuseppe Antonia Guarneri il Gesù.

Zemřel ve své vile v Cape Cod 31. 7. 1948

Geraldine Laffitteová

Mapa jejích životopisných dat by mohla být nadepsána Hic sunt leones. Vizáž s ostře řezanými rysy na fotografii v kartotéce městské prokuratury v Baton Rouge a francouzské příjmení podporují domněnku, že byla kreolského původu. Prvním úředním záznamem o její existenci je výplatní listina společnosti Pyramide Inc, pověřené zbudováním povodní pobořených hrází v dolní části toku Mississippi. Pravděpodobně zde se seznámila s Joshem Wilsonem. Jeho jméno figuruje na výplatní listině námezdních dělníků z června 1928 o tři strany dál. S Wilsonem se v letech 1932-33 potlouká po farmách a vesnicích v Louisianě a Mississippi. V dubnu 1933 prokazatelně pobývají v Bastropu ve společnosti Sama Dice Quinceyho a Tyuse Graye.

Období následujících sedmi let zůstává opět nezmapované. Vysledovatelný je až záznam okresního soudu v Baton Rouge z roku 1940, číslo jednacích 2784AH40. V procesu Lid státu Louisiana versus Geraldine Laffitteová je *dotyčná obžalována z krádeže, neboť 27. 12. 1939 byla v obchodním domě Sachs-Mart, sídlem na 746 Seminole Pl, dopadena při pokusu o odcizení neceséru v ceně 9,99 dolarů. Po zásahu detektiva Pinkertonovy bezpečnostní služby se předmětu doličného zbavila vhozením mezi corn flakes.* S přihlédnutím k okolnosti, že nebyla dříve soudně trestána, jí byl vyměřen trest dvaceti čtyř měsíců v nápravném zařízení v Scotlandville. Protest proti umístění v ženské věznici vznesený Laffitteovou po přečtení rozsudku s odůvodněním, že ona se považuje za muže, vyvolal na tvářích zúčastněných porotců pouze úsměšky a nebyl ani zaprotokolován.

V říjnu 1943 je zatčena ve Vicksburgu, kde u benzínové pumpy z pultu se suvenýry uloupila mrkací pannu. Na žádost ústavu pro choromyslné v Point Piedras Blancas je vydána do jejich pravomoci. Sem byla údajně přijata už roku 1915. Dlouhodobými pobyty v ústavu se zřejmě objasňují ona četná bílá místa. Což by potvrzovala i noticka z 20. 7. 1936 v deníku Today News, vydávaném v Eupore v Mississippi, referující, jak po zuřivě rvačce byl zřízenci psychiatrie zneškodněn pomocí svěrací kazajky kleptomán Gerald Laffitte.

Alexander Cory

Otec Leslie byl vaudevillový entertainer a pianista u společnosti Hicks & McCabe, matka Edna alias Raspberry Doreen zpívala a starala se o účetnictví. Kariéru začal jako tanečník a stepař, později zaskakoval za otce u piana. V šestnácti už křížem krážem procestoval Ameriku. Roku 1910 navštívili Evropu. Vrcholem jejich turné bylo vystoupení před knížecí rodinou v Monaku. Po vypuknutí světové války se soumrakem vaudevillu Hicks s McCabem společnost rozpouštějí a Coryovi se stěhují do Harlemu. Angažmá získal v dupárně nevalné pověsti na 145 Street v sousedství legendami opředeného Knockin' Clubu. Nesrovnatelně větší příjmy než z hraní mu však plynuly od pasáků, za jejichž nepřítomnosti dohlížel na pořádek. Když některé z děvčat odešlo s hostem nahoru na pokoj, na desku píána připsal k jejímu jménu křídou čárku. Brzy nashromáždil dostatečný kapitál, aby mohl začít v menším měřítku obchodovat s pašovaným alkoholem. Kolem roku 1925 rozšiřuje aktivity o distribuci drog. Ačkoliv měl původně v úmyslu drogy pouze prodávat, postupem času se stal svým největším zákazníkem.

13. 2. 1930 byla úklidovou četou ve stanici podzemky St. Nicholas Av v Harlemu nalezena mrtvola asi sedmdesátiletého starce. Toto je doslovný opis Standard certificate of death No 13707, New York State. *Místo úmrtí: New York City. Jméno: neznámé. Pohlaví: muž. Výška: 5 ft 3 in. Váha: 130 lb. Barva očí: hnědá. Zvláštní znamení: na levé noze zakrnělý malíček. Příčina úmrtí: kolaps ventricula cordis po předávkování heroinem. S poznámkou: celková tělesná zchátralost a opotřebením organismu je v rozporu s vynikajícím stavem chrupu. Podepsán Paul Burnell Hawking, coroner.*

Když zemřel, bylo Alexandru Corymu na den přesně 34 let.

Caleb McNabb

Narodil se 31. 12. 1899 jako čtvrtý ze sedmi dětí **Morgana McNabba**. Do roku 1926 s otcem a bratry Nealem a Johnem vystupoval pouze příležitostně v hospodách v rodném Sumneru (Tennessee). Roku 1926 po roztržce nevlastního bratra **Morgana Sumnera** s agentem **Williamem Shakespearem**, kdy se Sumner nedůvěřující svým schopnostem zatvrdil, že bez McNabba coby doprovodného kytaristy a hráče na harmoniku nedostojí Shakespearem dojednané smlouvě s Deccou, odjíždí se Sumnerem a Washboard Bobem do Chicaga. Jeho úsečný styl vynucený astmatickou nedostačivostí plic však nekonvenoval tehdejšímu vkusu gramofonových společností.

Po neúspěchu v Chicagu roku 1927 pronajal pozemek poblíž Cloudcroftu v okrese Highland Rim a pokračoval ve farmářské tradici rodu. V únoru 1928 se ze vztahu s Jaril Mooreovou narodil syn Ransom. V dubnu téhož roku jej Jaril i s děckem opouští. V Oneontě se kolem roku 1930 provdala za advokátního koncipienta Primuse Ochmiga.

Ačkoliv byla McNabbova usedlost tonoucí ve staromládeneckém nepořádku mezi sousedy vyhledávaným útočištěm k pitkám a jakýmsi svérázným sanatoriem pochroumaných duší, nedokázal nikdo z dotázaných určit ani přibližné datum jeho úmrtí. Pouze sedlář Evans Fraiser a Jim Malgham se posléze upamatovali, že někdo takový mezi nimi přes dvacet let v Cloudcroftu žil.

Diskografie:

Dec. 1927, 2408-A Dyin' Rider Blues s Morganem Sumnerem

Dec. 1927, 2408-B Pepper Steak Blues

LP

Dec. 1955, D-2317 Onion Street Blues

*AŽ BY V BOURBONECH DOROVNALA SKÓRE
ABYSME SI BYLI PRSA
(ZATÍMCO BYLA V SHELBY SETSAKRAMENTSKY NAROSTLO)
ASI BY MI I TY VAJGLY VE DŘEZU
ODPUSTILA
JENOMŽE ONA: CO JE S JEJÍMA PENĚZMA
a že se vypraví do pojišťovny urgovat
kam je zaseli.
do poslední chvíle jsem věřil na zázrak.
když už ale stála u přepážky
musel jsem s pravdou ven.
na druhou stranu kdyby pošťák
nebazíroval na tom abych tu zatracenou složenku
podškrábnul*

John Sacret Young

V létě 1925 se s kytarou a kloboukem pohozeným u špičky pravé boty usadil na bedně od pomerančů na hlavní třídě v městečku Paris. Během chvíle měl klobouk plný mincí. Mince nasypal do kapsy a beze slova se prodral zkoprnělým davem původně letargických kolemjdoucích spěchajících obstarat pochůzky, než začne polední výheň. Když se o zázračném muzikantovi dozvěděl Burt Haliburton, zastupující v Tennessee Vocalion, naložil do automobilu nahrávací zařízení a vydal se do Paris. V improvizovaném studiu v koupelně hotelu 28. 8. 1925 Young nazpíval Cottonfield Blues a The Hooking Cow. Potom se jeho zvědavost nasytila. Opět beze slova se sebral a odešel.

V obskurní blešárně v Chattanooga se mezi haraburdím roku 1943 ocitnula i pracovní knížka znějící na jméno Young. Za 15 centů ji koupil jakýsi Burton. Po Burtonově smrti (1962) byla společně s jeho ostatním majetkem snachou prodána za 17 dolarů do téhož vetešnictví, v němž ji před lety zakoupil. Roku 1972 byla v aukční síni Sotheby's v Londýně vydražena za 13 900 liber. Podle razítek v letech 1928 až 1935 pracoval Young jako borkovač rašeliny v Parksville v Tennessee v močálech při ústí Hiwassee River do Chickamagua Lake, asfaltér, metař, čistič stok, skladník, stepující brojler v oddělení mražené drůbeže v obchodním domě Woolworth v Gallatinu (Georgia), dělník v cihelně, noční hlídač broskvoňového sadu, přidavač na stavbě, svářeč, uklízeč v dragstóru, metař, pumpař a stahovač kůží na aligátoří farmě.

Roku 1938 se jej snažil vypátrat Peter Llewelyn, moderátor pořadu Singing America. Místo nepřítomného Younga byl nakonec doprostřed prázdného pódia v Carnegie-Hall postaven gramofon s deskou obsahující ony dvě písně nahrané v hotelu v Paris.

Toodle-Oo Louis

(vl. jm. Louis Parsons Smith)

Narodil se 7. 7. 1921 v Meridianu v okrese Kemper v Mississippi. Na piano jej naučil otec Orlando Smith a přes protesty babičky Ruby Ann jej od útlého dětství brával s sebou na turné jako zpestření koncertů. Beztak nepravidelnou školní docházku na místní Indian Creek School ukončil čtvrtou třídou. V práci u mandlu v Ruby Annině prádelně však uspokojení nenalezl. Na šňůře v Tupelu při první příležitosti otci utekl.

Nejdelší útěk trval téměř deset měsíců. Na přelomu let 1935 a 1936 doprovázel osleplého Tyuse Graye po Mississippi a Alabamě. Od něho se naučil hrát na kytaru. V městečku Camden Graye opouští a v zastaralém, z prken a térového papíru sbitém camdenském biografu nastupuje na právě se uvolnivší místo pianisty. Krátce nato nový provozovatel kina zakupuje aparaturu na promítání zvukových filmů. Se zastávkami v Montgomery a Tuscaloose se proto Louis vrací do Meridianu. Graye doprovází ještě v září až listopadu 1937. Gray sám ho v Meridianu vyhledal.

Další peripetie dopodrobna vylíčil v autobiografické knize *Doggin' Me Around Blues* (Norton Books, CPQ 1962).

Na alkoholu nebyl závislý v medicínském smyslu. Koncertů, při nichž se opil tak, že nebyl schopen pokračovat, bylo však nepočítaně.

Zemřel v Meridianu, pravděpodobně roku 1973.

*PŘED PŮLNOCÍ V ZATUCLÝM HOTELU ČPÍCÍM ODÉREM Z PONOŽEK
PŘEDEŠLEJCH HOSTŮ. NA PROSTĚRADLE
MAPY JEJICH SLUŽEBNÍCH CEST.
VRČÍCÍ VĚTRÁK*

A OKNO ROZZÁŘENÝ NEONOVOU REKLAMOU BUDWEISER.

TLOUŠTÍK DOLE V RECEPCI

S BRILANTINOU NA VLASECH SČESANEJCH DO TÝLA

A ČELEM POSETYM KRŮPĚJEMA POTU

VÍ SVÝ.

„108“ ŘEK A POD ROZLUŠTĚNOU KŘÍŽOVKU Z TIMESŮ VSUNUL KLÍČ.

zatímco hledíte její prsa

ona ví všechno:

jaká je vaše značka vody po holení

že váš luger má převrtanou hlaveň

dokonce ví i že vám přišla fleš

a v jaký barvě

zná pozpátku váš chorobopis včetně jmen nočních démonů

a vy víte jen že má modrý oči

a nádhernou figuru

a že vám prošacuje kapsy

a že ji necháte to udělat.

Ormond Smith (The Spider)

Pocházel z Gadsdenu v Alabamě. Datum narození není známo. V piedmontském kraji byl už za svého života uctívanou autoritou. Roku 1885 po nepodařeném odstřelu v šachtě St. Margaret zachránil před závalem dvanáct horníků. Hroučící se výdřevu zadržel vlastními rameny. Když vyšel ven poslední horník, byl Smith skobami na zavěšení kahanů k nosnému trámu doslova ukřižován. Zda byl spolčen s bohem nebo ďáblem, je s odstupem století už těžko zjištělné. Faktem zůstává, že krom odrhovaček typu Good Bye Pearline s ďáblem obcuje většina textů jeho blues. Výměnou za to mu byly prý samotným Satanem do vínku dány pavoučí prsty, jež mu umožňovaly na hmatníku obsáhnout až o dva pražce víc než ostatní kytaristé. V sobotu 13. června 1905 byl na tancovačce v Heflinu spatřen naposled. Sotva dozněl poslední tón jeho If I Had Possession Over Judgment Day, zahalila místnost mračna kouře a na židli, na níž seděl, zůstala pouze ohořelá doutnající bible.

Roku 1928 se vdova Martenová z Roanoke vypravila do New Orleans navštívit vnuka, jenž hrál s Bossyovým bigbandem v Bo'hog Clubu (viz **Charlie Slocum**) na Gayoso Street. Nesměle vešla dovnitř. Muž u vchodu v zlatem obšívané uniformě portýra si všiml jejích rozpaků a uvedl ji do sálu. Vlasy mu sice prošedivěly a tvář se zkrabatila vráskami, ale ty ruce. I kdyby se jak chce zapřísahal, že se jmenuje Bearden –

Rufus

Narodil se kolem roku 1880 v Cuthbertu v Georgii. Když jeho obrovitá postava kráčela úzkými uličkami města, zdálo se, že mu domy ustupují z cesty. Většinu života prožil v somnambulní netečnosti uzavřen ve vlastním světě. Pokud byl donucen ke komunikaci, odbylo se to pokýváním hlavou nebo pokrčením ramen. Stačil však drobný, racionálně nezdůvodnitelný podnět, a netečnost se změnila v záchvat zuřivosti. I řidiči nákladních aut z uhelných skladů jej odmítli mít za závozníka, a proto putny roznášel pěšky. Co dělá s vydělanými penězi, bylo záhadou. Do hospod nechodil. Přesto den po výplatě neměl ani na polévku.

Samotu kompenzoval muzikou. Vrakovištěm automobilů, kde obýval zrezivělý krémový chevrolet, se do ticha noci neslo úpění jeho harmoniky. Čas od času se našel zájemce hodlající chevrolet odkoupit na součástky. Jakýsi podnikatel z Austinu nabízel 32 dolarů plus kompletní sadu baseballových kartiček. Až když byl na odchodu, napadla správce vrakoviště přijatelná výmluva a za kartu Joe Di Marciana, jež mu scházela do sbírky, podnikateli přenechal zánovní pontiac. Komu Rufus hrůzu nenaháněl, byla švadlena Emily Boswicková. Na veřejnosti jej provokativně častovala urážkami a přítelkyním v kavárně se chlubila, jak v její přítomnosti krotne jako beránek. Později vyšlo najevo, že ve výplatní dny přímo z účtárny spěchal do jejího bytu na 227 Chattahoochee Rd.

18. prosince 1919 byl Boswickovou v údajně sebeobraně zavražděn. Skrz očníci mu propíchnula mozek jehlicí na pletení.

Single Smithová

(roz. Leola Rion Nix Smithová)

Vzhledem k tomu, že pocházela z rodiny akrobatů měnících týden co týden působiště, bylo přesné místo narození už za jejího života prakticky nezjistitelné. V dokladech vystavených roku 1918 ve Virginii je uvedeno Middlesboro v Kentucky. V manéži začínala jako provazochodkyně. S přestupem k větší společnosti, vlastníci i drezírované šelmy, se přeorientovala na profesi krotitelky. Od roku 1915 působila v cirkusu Dobe Gonzalese.

V letech 1921 a 1922 nahrála tři desky pro harlemskou značku Okeh. Hitem se stal duet s pianistou Billy Shalem (**William Shakespeare**) *Haunted By the Blues*. Její hudební kariéra skončila neslavně v den, kdy se v doprovodu medvěda promenovala po 124. Avenue. Dokonce se s ním dostavila do studia. Téměř pultunový šedý grizzly však několika máchnutími tlapou studio rozmlátil na třísky.

Z cirkusu odešla ve 40. letech. Zemřela v zapomnění roku 1952. Alespoň tak je uvedeno na prostém betonovém náhrobku na hrobě 14588 na Cemetery Hill ve Fort Benson v Indianě.

Diskografie:

<i>Ok.</i>	<i>1921,</i>	<i>3803-A</i>	<i>He Cares For Me</i>
<i>Ok.</i>	<i>1921,</i>	<i>3803-B</i>	<i>Lovin' That Man Blues</i>
<i>Ok.</i>	<i>1922,</i>	<i>4155-A</i>	<i>Haunted By the Blues</i>
<i>Ok.</i>	<i>1922,</i>	<i>4155-B</i>	<i>Givin' It Away</i>
<i>Ok.</i>	<i>1922,</i>	<i>4272-A</i>	<i>Jump Steady Blues</i>
<i>Ok.</i>	<i>1922,</i>	<i>4272-B</i>	<i>Hootin' Owl Blues</i>

*CHASIDSKÝHO SVATÝHO CADDIKA
MENACHEMA MUČILI TAK ŽE MU OMOTALI PROVAZ KOLEM SPÁNKŮ
A ČTYŘI HRAVÍ BARBAŘI
PO DVOU NA OBOU KONCÍCH LANA SE ZAČALI PŘETAHOVAT
KDO S KOHO. DŘÍV NEŽ PRASKNE KALVA
VYPOUKNOU OČI Z DŮLKŮ.
ať už je to migréna nebo jak tvrdí Rag
nastřádaná praedeliriální kocovina
zatím ještě i skrz bolest
vidim
rozmazanej obrys svojí ruky pátrající
v dóze s medikamentama po šroubku z bicyklu
rabína z Belzoni.
až zabere*

Rag Dunbar

(vl. jm. Christopher Boyd Dunbar)

Přístavní město Mobile ležící ve stejnojmenné zátocě na pobřeží Mexického zálivu bylo založeno roku 1718 francouzským guvernérem regentem vévodou Jeanem Baptistem Le Moyne de Bienville. Původně se mělo nazývat podle Orléansu na Loire Nouvelle Orléans. Když však Bienville do panenské půdy slavnostně zapíchl svůj meč a hodlal ji pokřtít, kuchař kamsi zašantročil šampaňské a ani nadívané křepelky nestály za mnoho, což vévodovi hnulo žlučí (fr. *bile*), obdrželo sarkastický název Bile. Roku 1820 se stalo součástí státu Alabama a bylo přejmenováno na Mobile.

Podobně ztřeštěná, v důsledku tragická story se váže ke vzniku Dunbarovy přezdívky Rag. Poté co ve svých sedmapadesáti letech obdržel od promotéra Harrise pozvání do Chicaga na sérii koncertů v Rosa's Garden, namísto radosti jeho bezprostřední reakcí bylo zděšení. *I have not a rag to my back!* Vždyť nemám ani žádný slušný hadry! V Dunbarově pozůstalosti se dochovala k pozvánce přiložená jízdenka na vlak s místenkou do druhé třídy na 24. února 1932. Cestou na nádraží se však zastavil v přístavu na rozlučkovou partii karet s přítelem Robertem Boyerem a vlak, u něhož měl po příjezdu Harris čekat, zmeškal. Když vystoupil v neznámém Chicagu, byl Harris pryč. Že v dopise je i adresa Rosa's Garden, ngramotný Dunbar netušil. Ani že únor v Chicagu, co se klimatu týká, je diametrálně odlišný od února na jihu Alabamy. Než jej ráno Harris na perónu našel, po noci strávené jen v tvrdém saku, promrzl Dunbar na kost. Omrzliny prstů byly bohužel tak hluboké, že už nikdy nemohl vzít kytaru do rukou.

Timothy D. Sargent

Narodil se 10. 2. 1872 v hornickém městečku Linden v Alabamě. Do posledního zde prožil veškeré dny svého života, aniž by z Lindenu vytáhl paty třeba do nedalekého Austenu. Na Sargentově podivínství se podepsala událost, která se odehrála dávno před jeho narozením roku 1839. Děd z matčiny strany Calvin Smith společně s parťákem z dolu Rayem Chancem v kopcích nad Lindenem přepadli a na borovici u cesty oběsili účetního vezoucího z Austenu na šachtu výplaty. Pachatele se tehdy vypátrat nepodařilo. Ke svému hrůznému činu se však Smith doznal na smrtelné posteli. Protože o několik hodin později skutečně skončil, byl podle zvykového práva obtěžkán vinou nejstarší žijící mužský potomek rodu, pětiletý Timothy Sargent.

Folkloristu Steva Hammachera na něho upozornil kolega ze studií, austenský učitel Herbert Thomson. Hammacher okamžitě poznal, jak obrovský poklad Sargentova osoba znamená. Původně plánovaná týdenní návštěva přítele se protáhla na více než měsíc úmorné práce. Mezi 16. dubnem a 27. květnem 1931 spolu s Thomsonem denně docházeli do Sargentovy polorozpadlé chatrče. Nahrávalo se na zmagnetizovaný drát pomocí primitivního přístroje, předchůdce dnešního magnetofonu. Práci jim však značně komplikovala Sargentova nepřístupná povaha. Darovaná whiskey nerudnost ještě prohlubovala. Situaci zachránil Thomson, neboť si povšiml jeho slabosti pro sladké. Sáček s cukrovinkami zafungoval i v nejvypjatějším okamžiku celého nahrávání, když je Sargent rozkročený ve veřejích uvítal sprškou kamení. Hammacherem a Thomsonem pořízené nahrávky byly roku 1938 odprodány Kongresové knihovně. Dnes se nalézají ve Washingtonu pod kat. č. 142-R-2-LC až 53-S-6-LC.

Bulldog Clarence Edney

(vl. jm. Clarence Leslie Edney)

Narodil se roku 1907 v St. Louis. Jeho osud významně ovlivnil tloušťík s ryšavými vlasy jménem Ron Chamberlain. Na periferiích měst pátral po mladících zocelených pouličními rvačkami s vysokým prahem bolestivosti a dobrou pohybovou koordinací. V tréninkovém kempu v Carthage v Tennessee z nich potom vychovával boxerské šampiony. Bez předchozího tréninku nastoupil Edney 21. března 1925 ke svému prvnímu zápasu. V nepřetržité řadě zvítězil v šestasedmdesáti utkáních. Houževnatost, s níž se zakusoval do soupeřů, mu vynesla přezdívku Bulldog. Jí se honosil i po odchodu z ringu, když hrál na piano po barech. Podlehl až roku 1931 v Pasadeně tehdy neznámému outsiderovi Tony Batistovi, pozdějšímu vyzyvateli Spiridona Browna v souboji o titul mistra světa WBA. Utkání konané 28. 7. 1931 v Brookhavenu pro něho mělo trpkou existenční příchuť. Po opatrném začátku, kdy byli oba borci rozhodčím napomínáni za pasivitu, se ve 4. kole podařila protivníkovi série úderů, po nichž musel být Edney odpočítáván. Než se stačil z otřesu vzpamatovat, obdržel direkt na obličej. V 11. kole po dalším soupeřově útoku napřáhl ke kontra. Pravačka však už neměla sílu, aby prorazila soupeřův kryt. Následný hák jej poslal do provazů.

Zemřel na infarkt roku 1940 ve vaně v hodinovém hotelu v Purvis v Mississippi. Pro extrémní hmotnost těla nebyla pohřební služba Eternity Inc ani po opětovných pokusech mocna rakev po úzkém dřevěném schodišti odtransportovat. Proto byl zakladatel firmy Burrell Bosco nucen požádat o výpomoc zneprátenou rivalskou pohřební službu Eugena Hookera.

Tyus Gray

Během okamžiku se v pátek 21. 11. 1918 dosavadní Grayův život zřítíl do tmy. Na Belle Grove Plantation lisoval bavlnu do žoků, když ve skladu došlo k samovznícení bavlněného prachu a explozi. Oslnivé záře bylo poslední co spatřil. Aby nebyl jako slepec přítěží, po zhojení popálenin manželku a děti zanechává v Shelby a rodinu opouští.

O datu narození dodnes panují nejasnosti. Známa nejsou ani jména jeho rodičů, neboť roku 1935 byla povodní smetena stará dřevěná shelbyská radnice a s ní i veškeré matriční záznamy. Sám udával rok 1882, jindy zas 1885. Informace zprostředkované příležitostným spoluhráčem Roy Lee Pickensem (viz **Muggsy Bogues**) režisérovi Stephenu Roenickovi nejsou rovněž stoprocentně důvěryhodné. Proto původně životopisný film *Love In Darkness*, natočený roku 1956 společností 20th Century-Fox, popisující období jeho putování po státech Mississippi, Alabama a Georgia, musel být do značné míry pojat jako umělecká fabulace.

Už doložitelným faktem je, že od počátku 30. let jsou Grayovy cesty stále častěji přerušovány kvůli těžkým depresím. Poté co jeho osobnost zcela rozvrátila Korsakova psychóza, se jej ujala manželka Mabel se svým novým partnerem, čalouníkem Rooseveltem Tatumem. V jejich bytě spojeném s dílnou na 75 Throckmorton Rd v Marmatihu v Texasu v květnu 1938 umírá.

Diskografie:

Clar. 1925, 647-A   *W. P. A. Blues*
Clar. 1925, 647-B   *On Royal Glory Road*

Jesse Hughes

S největší pravděpodobností je Hughes osobou smyšlenou. Přezdívka Jesse údajně vznikla zkrácením křestních jmen Joe Coy na iniciály J. C. Podle historiky tradované mezi muzikanty pocházel ze Sardis v Mississippi. Co se hudební stránky týká, byl šumařem nejhoršího kalibru. Přesto se stal vynálezcem tzv. bottleneckové techniky hry na kytaru. Na zábavě v Hargest City, hodlaje se posilnit vínem, jako nesčetněkrát předtím použil k uvolnění korkové zátky prstu. Tentokrát však prst v atypicky úzkém hrdle kalifornského chablis uvízl. Když se nezdařilo uvolnit prst vetřením mýdla, Cleveland Mathis s truhlářem Hopkinsem z Durbinu Hughese podrželi v bocích a hospodský do škvíry mezi prst a hrdlo zašrouboval vývrtku. Nakonec nezbylo než s těžkým srdcem láhev rozbít o hranu stolu, protože rozjaření vesničané se dupotem a pískáním dožadovali tance. Leč prostředník zůstal uvězněn. Při vybrnkávání baré zavadil Hughes střepem o struny. K úžasu přítomných z rozladěné kytary vystřelil uchvacující, dosud neslyšený tón.

Zemřel 10. 7. 1905 v Sardis. Kromě kněze osamoceným truchlícím na jeho pohřbu byl pouze přítel Robert Boyer. Urnu prý Boyer věnoval jakési tanečnici z Roxville. Ta Hughesův popel léta až do vypotřebování používala jako podklad pod šminky.

Ediční poznámka

Autor si je vědom nesrovnalostí. V říjnu 1912 Robert Boyer pobývá v Moltie v Georgii (viz str. 25), kde je zaměstnán v kamenolomu. Podle dokumentů z archivu redakce Clayton Regional Post je v říjnu 1912 spolu s Ragem Dunbarem účasten oslav prodloužení železnice do Warringtonu v Alabamě. Věrohodnost pramenů je však nutno brát s rezervou, neboť se v řadě případů značně rozcházejí. Proto byly nesrovnalosti v textu knihy ponechány. Navíc vzhledem k povaze blues nelze stoprocentně vyloučit, že Boyer nebyl v obou městech zároveň.

Seznam použitých zkratk gramofonových značek

ABC-Para.	<i>ABC Paramount</i>	GG	<i>Grey Gull</i>	Sil.	<i>Silvertone</i>
Aj.	<i>Ajax</i>	H.	<i>Heureka</i>	V.	<i>Verve</i>
ARC		Ha.	<i>Harmony</i>	Vars.	<i>Varsity</i>
Ari.	<i>Aristocrat</i>	He.	<i>Hector</i>	Vic.	<i>Victor</i>
Atl.	<i>Atlantic</i>	Hg.	<i>Harmonograph</i>	Voc.	<i>Vocalion</i>
B.	<i>Bray</i>	HMV	<i>His Master's Voice</i>		
Ba.	<i>Banner</i>	Home.	<i>Homestead</i>		
Bb.	<i>Bluebird</i>	Hy.	<i>Hytone</i>		
Bdwy.	<i>Broadway</i>	Ch.	<i>Champion</i>		
Br.	<i>Brunswick</i>	Key.	<i>Keynote</i>		
BS	<i>Black Swan</i>	L.	<i>Lis'n</i>		
CBS		Mel.	<i>Melotone</i>		
Clar.	<i>Clarion</i>	Mer.	<i>Meritt</i>		
Col.	<i>Columbia</i>	Mon.	<i>Monarch</i>		
Cr.	<i>Crown</i>	Od.	<i>Odeon</i>		
Dav.	<i>Davis</i>	Ok.	<i>Okeh</i>		
Dec.	<i>Decca</i>	Ori.	<i>Oriole</i>		
DR	<i>Duke Records</i>	Pa.	<i>Paramount</i>		
Ed.	<i>Edison</i>	Par.	<i>Parlophone</i>		
Emer.	<i>Emerson</i>	R.	<i>Run</i>		
Es.	<i>Esmona</i>	RCA			
Fam.	<i>Famous</i>	Rel.	<i>Relotrone</i>		
Ge.	<i>Gennett</i>	Sart.	<i>Solo Art</i>		

Literatura

- Jazz-Bibliography International Literature On Jazz, Blues, Spirituals, Gospel And Ragtime Music With a Selected List Of Works On the Social And Cultural Background From the Beginning To the Present* – Bernhard Hefele (München, K. G. Saur 1981)
- The Complete Encyclopedia Of Popular Music And Jazz 1900-1950* – Roger D. Kinkle (New Rochelle N. Y., Arlington House Pub. 1974)
- The Story of Jazz From New Orleans to Rock* – Edit. by Joachim Ernst Berendi With Contrib. Werner Burkhardt (London, Barrie and Jenkins 1978)
- Encyklopedie jazzové a moderní populární hudby* – Antonín Matzner, Ivan Poledňák, Igor Wasserberger a kol. (Praha, Supraphon 1980)
- Deep South In Your Pocket* – Kap Stann, Diane Marshall, John T. Edge (Hawthorn, Lonely Planet 1998)
- Current Distributional Information on Freshwater Mussels (family Unionidae) in Mississippi* – Wendell R. Haag, Melvin L. Warren (N. O. Southern Forest Experiment Station 1935)
- Sleeping by the Bayous: a History of the Cemeteries and Tombstone Inscriptions of the Houma, Louisiana, Area Including Gray, Schriever and Bayou Blue* – compiled by Billie Earp Robertson (Nicholls State University 1952)
- The Annals of Tennessee to the End of the Nineteenth Century, 1797-1900
- Plan of Organization of the Selma & Meridian Railway Company, and Its Agreement With the Mortgage Bondholders, Creditors and Stockholders of the Selma and Meridian Rail Road Co.* (New York, Sackett & Mackay 1868)
- Panoráma populární hudby 1918-1978* – Lubomír Dorůžka (Praha, Mladá fronta 1981)
- Cubahatchee Baptist Church of Christ Church Book, 1838-1850, Macon County, Alabama* – William T. Martin III, Patricia Thomas Martin, Angie Sigler (Miami Fla., W. T. Martin Pub. 1992)
- New Orleans Dockworkers: Race, Labor, and Unionism, 1892-1923* – Daniel Rosenberg (Albany, State University of New York Press 1940)
- Chicago-Harlem: écritures de ghettos* – Sofia Stril-Rever (Paris, R. Deforges 1961)

- Původ zeměpisných jmen* – Ivan Lutterer, Luboš Kropáček, Václav Huňáček (Praha, Mladá fronta 1976)
- Blueswomen: Profiles of 37 Early Performers, With an Anthology of Lyrics, 1920-1945* – Anna Stong Bourgeois (Jefferson N. C., McFarland 1996)
- William C. Handy; Father of the Blues* (Champaign Ill., Garrard Pub. Co. 1968)
- Satchmo* – Louis Armstrong (Praha, Mladá fronta 1968)
- Doggin' Me Around Blues* – Louis Parsons Smith (Norton Books, CPQ 1962)
- Genealogy Directory of Cemetery Lists, Burial Records, and Tombstone Inscripti*, Vernon Parish Cemetery, Vernon Parish, Louisiana
- Genealogy Directory of Cemetery Lists, Burial Records, and Tombstone Inscripti*, Westgrove Cemetery, New Orleans, Louisiana
- Genealogy Directory of Cemetery Lists, Burial Records, and Tombstone Inscripti*, David Gordon Cemetery, Gordonsville, Alabama
- Neshoba County, Mississippi, 1860 Surname Index/1860 Neshoba County* – compiled by Loretta E. Burns and Kieran L. Randall (B. and R. Publications, 1982)
- L'épopée du jazz du blues au bop* – Franck Bergerot, Arnaud Merlin (Paris, Gallimard 1991)
- Jazz* – John Fordham (Praha, Slovart 1996)
- Rock Pop Jazz Folk* – Peter Wicke, Wieland Ziegenruecker (Leipzig, VEB Deutscher Verlag für Musik 1985)
- Advertisements of Lower Mississippi River Steamboats West Barrington* (Steamship Historical Society of America 1959)
- Neotropical Migratory Birds of the Kisatchie National Forest, Louisiana* – Robert X. Barry, Bernard R. Parresol, Margaret S. Devall, 1995
- A bill to amend the Agricultural Adjustment Act of 1938 to revise the reserve stock level for burley tobacco, to increase the amount of scrap tobacco permitted to be marketed, and to authorize the lease and transfer of burley tobacco quotas between farms in adjacent counties in the State of Virginia under certain circumstances* (Washington, D. C. United States House of Representatives. House Agriculture)
- Mysterious Marie Laveau, Voodoo Queen, and Folk Tales Along the Mississippi* (N. O., Harmanson 1956)
- Life in the Atchafalaya Swamp* – D. Tom Abbey (Lafayette Natural History Museum 1929)

- The Reshaping of Plantation Society: the Natchez district, 1860-1880* – Michael Wayne (Baton Rouge, Louisiana State University Press 1983)
- Blues & Gospel Records, 1902-1942* – Robert M. W. Dixon and John Godrich (Norganton House Pub. 1963)
- Jazz on LP's: a Collector's Guide to Jazz on Decca, Brunswick, London, Felsted, Ducretet-Thomson, Vogue Coral, and Durium Long Playing Records* (Westport Conn., Greenwood Press 1978)
- Victor Record Review; the Magazine of the Victor Record Society* (Camden N. J., RCA manufacturing Co., Inc, 1938)
- Alphabetical Catalog of Vocalion Records* (Brunswick Corporation, 1990)
- A Catalog of RCA Bluebird Records* (Radio Corporation of America, RCA Bluebird Division, 1982)
- Columbia 78 rpm Record Listing, 20001 thru 21571, plus OKeh Records 18001 thru 18059* (Zephyrhills Fla., Joyce Record Club 1996)
- The Devil at Baptism: Ritual, Theology, and Drama* – Henry Ansgar Kelly (Ithaca, Cornell University Press 1938)
- Blues Guitar: the Men Who Made the Music: From the Pages of Guitar Player Magazine/Guitar Player* – edited by Jas Obrecht (San Francisco, GPI Books 1993)
- The World Don't Owe Me Nothing: the Life and Times of Delta Bluesman Tyus Gray* – Janis Martinson and Michael Robert Frank. (Chicago, Chicago Review Press 1977)
- Spojené státy americké* (Kartografie Praha, edice map Poznáváme svět 1971)
- Anglicko-český slovník* – Antonín Osíčka, Ivan Poldauf (Praha, Academia 1970)

Rejstřík

- Acuff, Norman 62
Armstrong, Louis 55
Augmonová, Thelma Marion viz Smithová, Thelma
Badon, George 32, 43
Badon-Mayesová, Agnes 32
Bagwellová, Megan 11
Batista, Tony 83
Baxter, Ruben 34
Bearden, Pearl 61, 77
Benoitová, Elizabeth 38
Bienville, Jean Baptist Le Moyne de 81
Black, Boyd 43
Blind Scrogg 13, 41
Bogues, Muggsy 12, 36, 43, 84
Bosco, Burrel 83
Bossy, Stan 77
Boswicková, Emily 78
Boyer, Robert 20, 25, 34, 43, 59, 66, 81, 85, 86
Brister, Bud 41
Brown, Joe Bee 66
Brown, Spiridon 83
Butler Jr., Robert 54
Cory, Alexander 71
Cory, Leslie 71
Crips, James 30
Crotty, Frank 39, 58
Degree, Charles 57
Degree, John Henry 57
Di Marciano, Joe 78
Dixon, Garret 61
Dodds, Abraham 22
Doirone, Pierre 55
Dunbar, Rag 16, 41, 81, 86
Edney, Bulldog Clarence 83
Edwards, Luther 46
Edwardsová, Beth 46
Estes, Sleepy John 59
Fioriová, Clara 57
Fitzgerald, Ulyceses Dr. 9
Fraisier, Evans 72
Frisby, Joe 59
Garfield, James Abraham 44
Gaskin, Richmond 58
Gaynor, Barnabas Rev. 17
Gibson, Hargest 29
Gibsonová, Frances 29

- Gonzales, Dobe 79
 Grant, B. J. 12
 Gray, Tyus 31, 34, 43, 70, 75, 84
 Green, Tom 65
 Griffin, Andrew 17
 Grimes, Nathaniel 38
 Guarneri il Gesù, Giuseppe Antonio 69
 Habersham, Harris 11
 Hagen, Lloyd 25
 Haliburton, Burt 74
 Hammacher, Steve 41, 82
 Hardy, Lionel 30
 Harris, Ervin 11, 81
 Hawking, Paul Burnell 71
 Hennigan, Matt 58
 Henry, Orville Tafford viz Little Boy Henry
 Hicks, Roosevelt 71
 Holcomb, Hinder 14
 Hooker, Eugen 83
 Hooks, Houma 34, 59
 Hopkins, Edward 85
 House, Solomon 66
 Hughes, Jesse 85
 Humboldt, Alexander von 29
 Huntová, Maggie 21
 Chamberlain, Ron 83
 Chance, Ray 82
 Chedford, Homer 53
 Cheesemanová, Pegg 59
 Cheswicková, Hillary 58
 Jackson, Cornelius 41
 Jackson, Moses Myrick viz Stride Jack
 Jacobs, Roman 22
 Johnson, Archie 11
 Johnson, Tiger 55
 Johnsonová, Louisa 11
 Jordan, Gus 58
 Kayová, Malissia 58
 Kupfer, Max 38
 Laffitteová, Geraldine 70
 Lewis, Oliver 63
 Little Boy Henry 28
 Llewelyn, Peter 74
 Long, John 12
 Mac Dermott, John 38
 Malgham, Jim 72
 Mantranga, Zue 42, 43
 Martenová, Ruth 77
 Maschkowa, Gretel 18
 Mathis, Cleveland 85
 McCabe, Ahart 71
 McCleodová, Orabell 12
 McNabb, Caleb 15, 72
 McNabb, Claiborne 24

- McNabb, John 72
McNabb, Ligis 15
McNabb, Morgan 15, 24, 41, 72
McNabb, Morgan viz Sumner, Morgan
McNabb, Neal 72
McNabbová, Elva 15, 24
Millerová, Rosa 11
Mississippi Ben 14
Mooreová, Jaril 72
Moss, Big 43
Nelson, Thomas 9
Nembhard, Oscar viz Reeves, Oscar
Nembhardová, Gladys 21
Newbern, Seefus 62
Newbernová, Reba 62
Noone, Boogus 41, 42, 43
O'Bannion, Bugs 18
Ogdenová, Sarah Caroline viz Sara Mae
Oglesby, Sidney 34
Ochmig, Cawthon 15
Ochmig, Primus 72
Orisons 41, 44, 69
Palmer, Silvester 38
Parsonsová, Odelia 33
Parsonsová, Ruby Ann 33, 75
Patton, George Smith 54
Phels, Charlie 14
Pickens, Chauncy 36
Pickens, Roy Lee viz Bogues, Muggsy
Pollard, Surlis 33
Quincey, Sam Dice 20, 70
Rayburn, John viz Degree, John Henry
Reeves, Oscar 21
Respert, Benjamin Owsin viz Mississippi Ben
Respert, Murray 14
Respertová, Josephine 14
Resterová, Edna 53
Richardson, Horace 38
Roenick, Stephen 84
Rowlins, Adam 25
Rowlinsová, Mathilde 25
Rufus 78
Rush, Ernesto 62
Sanguinet, Philip 46
Sara Mae 39, 58
Sargent, Timothy D. 41, 82
Scroggins, Elmore viz Blind Scrogg
Segretta, Johnny 43
Serena, Salvatore 14
Shake, Billy viz Shakespeare, William
Shakespeare William 15, 65, 72, 79
Schmer, Conrad 44, 69
Sib, Alabama Bunk 39, 43, 46, 58
Slocum, Charlie 61, 77

Smith, Beulah 63
Smith, Joe 38
Smith, Louis Parsons viz Toodle-Oo Louis
Smith, Orlando 33, 43, 75
Smith, Ormond 77
Smith, Raleigh 33
Smith, Calvin 82
Smithová, Singie 65, 79
Smithová, Thelma 63
Smithson, Jim 57
Spritová, Victoria 57
Stark, Rudy 25
Story, Sidney 55
Street, Humboldt 29
Stride Jack 18
Stuart, Ron 28
Sumner, Morgan 15, 24, 65, 72
Tanquisová, Alma 57
Tarver, Saunders 42
Tatum, Roosevelt 84
Tell, Vilém 57
The Spider viz Smith, Ormond
Thomson, Herbert 41, 82
Toodle-Oo Louis 33, 75
Vaughnová, Elizabeth viz Edwardsová, Beth
Washboard Bob 15, 41, 55, 72
Webbová, Hattie 65
Whittington, James Abraham Garfield viz Orisons
Williamsová, Ethel 25
Williamsová, Tabitha 25
Wilson, Josh 32, 70
Winburn, Anthony 29
Wofford, September viz Woodford, September
Woodford, September 36
Work, Bob 57
Worth, Ibbby 13
Yance, Papa Lonnie 43
Young, John Sacret 74

Pozn. red.:

Všechny odchylky od běžné jazykové normy byly jako součást stylu na přání autora ponechány.

Michal Šanda
Blues 1890-1940

*Robert Boyer, život a legenda v zaprášeném světle archivních dokumentů uložených pod signaturou 82219 C
v krabici od bot v depozitáři Noxubee County Library, 103 East King St., Macon*

Vydalo nakladatelství Petrov v Brně
roku 2000 jako svou 168. publikaci
Odpovědná redaktorka Marta Rottová
Obálka a grafická úprava Bedřich Vémola
Sazba z písem Belwe a Cushing [Imprimatur]
Tisk Reprocentrum Blansko
Vydání první
96 stran
Náklad 400 ks